Incipit
liber quintus ce-
lestium revelati-
onum xpi ad be-
atam brigidam
de regno Sue-
cie. Qui liber
questionum me-
rito intitulatur
ex eo quod processus
eius per modum
questionum. Ad
quas xpc dns mi-
rabiles dat solutiones. Et reve-
latus fuit eidem domine miro modo.
sicut ipsa et confessores eius sepe ore
tenus testabant. Nam semel contigit.
quod cum ipsa dna quadam die equitaret
in equo itinerando ad suum castr-
um wasestenys. pluribus familiaribus cum ea
equitantibus sociata. tunc illa sic equi-
tando per viam. incepit orando ad do-
minum erigere mentem suam. Que illi-
co rapta fuit in spiritu. et ibat quasi
extra se a sensibus alienata corporis.
in extasi mentalis contemplationis
suspensa. Videbat eciam tunc in spiritu
unam scalam fixam in terra. cuius sum-
mitas celum tangebat. Et in summi-
tate eius videbat in celo dnm ihm
xpm sedentem in throno mira-
bili velut iudicem iudicantem. Ad
cuius pedes stabat virgo maria.
In circuitu autem throni erat infinitus
exercitus angelorum. multitudo co-
piosa sanctorum. Et in medio eiusdem
scale videbat religiosum quendam
sibi notum adhuc corpore tunc vi-

ventem magne litterature in sciencia
theologie. plenum quoque dolo et malicia
dyabolica. Qui videbat in gestu
suo impacientissimus et inquietus magis
dyabolus quam humilis religiosus. Vide-
bat namque tunc dicta dna cogitaciones
et omnes affectiones cordis interius
eiusdem religiosi. et quo ipse illas
propalabat xpo iudici in throno se-
denti. cum gestu inordinato et inquie-
tissimo. per modum questionum ut infra
sequitur. Videbat eciam et audiebat
tunc in spiritu ipsa dna brigida. qualiter
xpc iudex ad illas questiones cum
gestu mansuetissimo et honesto si-
gillatim et expediose. sapientissime
respondebat. Et qualiter aliquando dna virgo nostra
maria aliqua verba eidem dne brigi-
de loquebat. ut seriosius liber iste
inferius declarabit. Postquam autem
in eodem instanti dicta dna habuit
in mente totum istum librum una cum ea-
dem revelacione. attendere iam ipsa cepit
tum castrum. tunc familiares eius
accipientes frenum equi. ceperunt
eam movere et quasi excitare ab illo
raptu. Que ad se reversa nimium
doluit. ex eo quod tunc privabat tanta
divina dulcedine. Qui liber questi-
onum ita effectualiter remansit tunc in corde et me-
moria eius infixus. ac si in tabula
marmorea totus sculptus fuisset.
Ipsa vero statim scripsit in lingua sua.
quem transtulit confessor eius in lingua
litterali. prout alios libros revelati-
onum transferre solitus.

Visio prima. Videbat.
Vidi thronum in celo.
in quo sedebat dns

Incipit liber Quintus celestium reve-
lacionum qui intitulatur liber Questionum

ihesus xpc ut iudex. Ante cuius
pedes sedebat virgo maria. et in
circuitu throni erat exercitus angelo
rum. et infinita multitudo sanctorum. Ad
quem iudicem religiosus quidam lra
tus magnus in theologia stans in al
to gradu cuiusdam scale que in terra
fixa erat. cuius summitas celum tan
gebat. in pacientissimos et inquietos
habens gestus. quasi dolo et malicia
plenus. interrogando dixit. Interroga
Iudex cio prima. hns questiones quinque.
interrogo te. Tu dedisti mihi os. num
quid non debeo loqui placencia? Tu
dedisti mihi oculos. numquid non debeo
videre cum eis que me delectant? Tu
dedisti mihi aures. numquid non debeo
cum eis audire illa que mihi placent?
Tu dedisti mihi manus. cur non fa
ciam cum illis quod est mihi gratum? Tu
dedisti mihi pedes. quare non ambula
bo cum eis secundum desiderium meum?
Respondit iudex sedens Responsiones.
in throno. cuius gestus erat mansue
ti et honestissimi dicens. Amice
ego dedi tibi os ad loquendum ra
cionabiliter utilia anime et corporis tui
et ea que sunt honoris mei. Secundo.
dedi tibi oculos ut videas ma
la fugienda. et salubria tibi cus
todienda. Tercio dedi tibi aures
ut audias ea que sunt veritatis et ho
nestatis. Quarto dedi tibi manus
ut cum eis facias que sunt necessaria corpori
et que non sunt nociua anime. Quinto.
dedi tibi pedes. ut recedes ab
amore mundi. et ires ad requi
em et amorem anime tue et ad me
creatorem et redemptorem tuum.

Interrogatio secunda habens
Item appquit questiones quinque.
religiosus qui supra in gradu suo.
dicens. O xpe iudex. tu voluntarie
sustinuisti amarissimam penam.
cur propter hoc ego non debeo hono
rabiliter me habere et in mundo superbi
re? Item tu dedisti mihi bona temporalia
cur propter hoc non debeo ea que ap
peto possidere? Item cur dedisti mihi
membra. si non debeam ea movere et
exercere secundum voluntatem meam?
Item. cur dedisti mihi legem et iusticiam.
nisi ad vindictam faciendam? Item tu per
misisti quiete habere. cur lassitudinem
et tribulationem ordinasti ut ea
senciam? Responsio. Respondit iu
dex. Amice. superbia hominis ex pa
cientia mea diu tolleratur. ut exaltet
humilitas. et veritas mea manifestet.
Et quia superbia non est a me creata
sed a dyabolo inventa. ideo fugien
da est quia ducit ad infernum. Humili
tas vero custodienda est quia ducit ad
celum. quam ego deus docui verbo et
exemplo meo. Item bona temporalia ideo
a me data et concessa sunt hominibus. ut homo
eorum usum habeat racionabiliter. et ut
ea que creata sunt convertere in iace
atm. scilicet in me dominum creatorem. lau
dando et honorando me de bonis
meis. non autem vivendo secundum desi
derium carnis. Item membra corporis ideo
homini data sunt ut anime ostendat quandam
similitudinem virtutum. et ut starent
ad officium virtutum anime. tamquam eius
instrumenta. Item iusticia et lex ideo
a me instituta est. ut scilicet impleret
cum superna caritate et compassione.

et ut int' hoīes vnitas & cor
dia firmaret? Itē q̄ dedi hoī ut
requiē & corpalē quietē possz ha
bē hor fca ad corroborādā infir
mitatē carnis. et ad p̄p̄iēdum
aīe fortitudinē & v̄tutē. Sz q̄z ca
ro q̄nq̄z ip̄uide isolescit. ideo to
lerāde sūt t̄bulacōes et oīa illa
q̄ stant p̄ que corrigat. ¶ Intro
gacio tcia. hn̄s q̄oes quiq̄z.

Iē appuit i gradu suo religios⁹ q̄
sup̄ dices. O iudex q̄ro a te. Cur
dedisti nobis sens⁹ corporeos. si
nō scd̄m sensū carnis moueam̄
& viuam⁹? Itē cur dedisti nob'
cibaria & carnis sustētamēta.
scz cibos & alia delectabilia. si nō
vtim⁹ ad saturitatē scd̄m carnis
appetitū? Itē cur nobis dedisti
liberz arbitriū. n̄ ut seq̄m' volū
tatē n̄ram? Itē cur dedisti hoi
bz & mulierib; semē cōmixtiōis
et naturā. si nō scd̄m appetitū
carnis effundat? Itē cur dedis
ti cor ad volūtatē. n̄ ut diligat id
q̄d sapit dulcius. et amet q̄d de
lectabili⁹ ē ad fruēdū? Responsiōes.

Rn̄dit iudex. Amice ego dedi
sensū & itelligēciā. ad c̄sidrāndū
et imitandū vias vite. & fugien
dū vias mortis. Itē cibos & car
nis necaria cōcedi p̄ corporis mode
rata sustētacōe. et ut aīe v̄tutē
exerceāt' forcius et nō debilita
ret' ex nimia suspicōe. Itē dedi
hoī liberū arbitriū ea racōe ut
ip̄e dimittēt p̄p̄a volūtatē p̄pt'
me deū suū. ut ex hoc maio⁹ me
ritū c̄sequēt'. Itē dedi semen

cōmixtiōis ea de causa ut loco & mo
do c̄ueniētz debito. & ut causa iu
sta et rōnabili fructificaretz. Itē io
dedi hoī cor. ut i eo me deū suū
q̄ nlq̄z sū icōprehēsibil' cōcludet. &
c̄ogitādo i me eet' delectacio sua.

¶ Reuelacio p̄ma i libro q̄stionū
facta dn̄e brigide a v̄gie maria.
in q̄ iformat eā de q̄nq̄z v̄tutib;
q̄s debet h̄re int' se. & alias q̄nq̄z

Mater loq̄t'. Filia ext' se.
oportz te habē q̄nq̄z ab
int'. et q̄nq̄z ab ext'. P°.
ab ext'. Os mūdū a detrctiōib;.
aures clausas a vaniloq̄is. ocu
los pudicos. man⁹ i bonis opē
sas. et elōgare te a scli c̄uersaciōe.
Itē ab int' oportz te habē q̄nq̄z. scz
diligē deū feruēt'. desiderare eū
sapiēt'. t̄buē bona t̄palia cū iu
ta & vera intēcōe racionabilit'. fu
gē mūdū humilit'. et p̄missa me
a expectare lōganimit' & pacient'.

¶ Interrogacio. iiij. hn̄s q̄stioēs. v.

Iē appuit in suo gradu re
ligios⁹ q̄ sup̄. dicēs. O iudex
cur debeā inq̄rē sapiam dei.
cum ego habeā sapiam mūdi?
Itē cur debeā lugē & plorare. cū
gaudiū & glā mūdi m̄ habūdat?
Itē cur letari debeā in carnis af
flictiōe? Itē cur timē debeā. cū
virium p̄p̄az habeā fortitudinē?
Itē quare alijs obediā. si volūtas
mea ē in p̄p̄a p̄tāte? Rn̄siōes.

Rn̄dit iudex. Amice. oīs q̄ sapiēs
ē ad mūdū. cecus ē ad me deum
suū. Et ideo ut acq̄rat' diuina
sapia mea. nēce ē ut diligent'

et humilit̄ migrat. Itē oīs qui hab̄ʒ
hōres mūdi et eiꝰ gaudiū. diuīsis a
gitat̄ curis et īuoluit̄ amaritudi
bʒ ducētibʒ ad īfernū. Ergo ne
q̄s a via celi deuiet. neēe ē solli
citari pie et rogare et plorare. Itē
valde utile ē letari ī afflictione
et ī infirmitate carnis. q2 ei qui
habet afflictiōes mīmis appropī
quat mīa mea. et p̄ eā facilius
appropiquat et̄ne vite. Itē oīs
quicūqʒ fortis ē. ex me fortis ē.
et ego fortior illo. idō ubiqʒ time
dū ē ne fortitudo auferat̄. Item
quicūqʒ habet liberꝝ arbitriū in
manu sua. timē debet et veracit̄
ītellige. q2 nichil ita facilit̄ duc̄
ad penā et̄nā sicut voluntas p̄
p̄a sine ductore. Idō q̄ p̄p̄a vo
lūtatē relinquit in deo suo obe
diēs. habebit celū sine pena.

Interrogacio. v. lib̄is q̄oes. v.

Le apparuit religiosꝰ q̄ s. dicēs.
O iudex. q̄re creasti vmes. q̄
nocē p̄nt et nō p̄desse? Itē. cur
creasti feroces bestias. q̄ etiā
nocēt hōibʒ? Itē cur corpibʒ ī
mittis īfirmitates et dolorē?
Itē. cur pateris iuq̄tate īiquoꝝ
iudicū. qui subditos affligūt et
flagellat̄ q̄i seruos ēpticios?
Itē. cur corpꝰ hōis t̄bulat̄ etiā
in p̄ncto mortis? Responsiones.

Rndit iudex. Amice ego cre
aui celū et t̄rā deus et iudex. et
oīa q̄ in eis sūt. s3 nichil sine cau
sa nec sine sp̄ualiū silitudine.
Sicut ei aīe scōꝝ assilant̄ an
gelis scīs q̄ sūt ī vita et felici

tate. sic aīe iniustoꝝ assilant̄
demonibʒ q̄ sūt in et̄na morte.
Ergo q2 q̄sisti cur creauerī ver
mes. rīndeo tibi. q2 ip̄os creaui
ad ondēdā multiplicē sapīe et
bōitatis mee potēciā. Nā lic3
nocē possit. nō tm̄ nocēt n̄ per
missiōe mea et exigēte p̄cc̄ō.
ut hō q̄ supiori suo subdi ꝯtēpnit̄.
etiā ab infimo t̄bulari se ī(n)telligere
noscat. sciatqʒ hō se sine me ni
chil ee. cui etiā īrronabilia ser
uiūt et oīa stāt ad nutū meū.
Itē. cur bestias feroces creaui.
rīspōdeo. Oīa q̄ ego creaui nō
solū erāt bona. s3 etiā valde bo
na. et aut ad utilitatē hōis cre
ata sūt et p̄bationē. aut ad uti
litatē ceteraꝝ creaturāꝝ. et ut ho
rato humiliꝰ seruiat in deo suo quo
felicior ē vniuersis. Demū p̄n bes
tie ī t̄palibʒ nocēt duplici de
causa. Primo ad correpcionē et
ꝯgnicionē maloꝝ ut ex flagel
lis ītelligāt hōies mali se debē
obedire in suo supiori. Scdo no
cēt etiā bonis ad p̄fectū v̄tutū
et purgationē. Et q2 hō peccā
do eleuauit se ꝯ̈ me deū suū.
ideo et oīa subiecta sibi ꝯ̈ eū
sūt eleuata. Itē cur corpi ad
uenit īfirmitas. rīndeo. Ex hoc
accidit ad maiorē cautelā. et
etiā p̄pt̄ incōtinēcie et supflui
tatis viciū. ut hō addiscat sp̄ū
alē moderātiā et paciaʒ p̄ car
nis refrenationē. Itē. q̄re iniq̄
iudices tolerat̄? hoc ē ad alioꝝ
purgationē et p̄pt̄ meā paciam

ut sicut auru͂ purgat igne. sic
ex puor malitia aīe purgat
et erudiūt. + retrahūt a nō faci
endis. Ideo eciā patiet' tolēo
hoīes malos. ut spire dyaboli
sefiegesēt a fermēto bonoz. ut
cupiditas eoz īpleat' ex ordia
mea diuīa iusticia. Itē cur coz
pus patit' penā in morte. ius
tū ē q̄ p illa p q̄ peccat hō. p
silia puniat. Et q̄ delectatiōi
ordinata peccat. dignu͂ est ut
plectat' amaritudīe + pena ī
ordiata. Ideo hic q̄busdā icipit
mors ī inferno duratura sine
fine. Aliis finit' mors ī purgato
rio. et ichoat' leticia sepiterna.

Reuelacio. ij. In q̄ virgo maria loquēs bte brigide dicit ei. qr q̄ dulcedinē diuinā desiderat degustare. debet prius amaritu dīnē sustinere.

Mater dnī sustinere.
loquit'. Omis scōrū
dulcedine spūs sc̄i ha
buit. qui nō prius amaritudi
nē est expertus. Ergo qui dlce
dinē appetit nō refugiat amaritudinē.

Interrogatio. vij. q̄ones. v. Ca.

Ite appuit i gradu suo q̄ sup
dicēs. O iudex quo a te. Cur
aliq̄ ifans pcedit de utō mris
viu͂9 ꝯsecut9 baptisma. aliq̄ ac
cepta aīa int' viscera mris
moritur. Itē cur hōi iusto ꝯtra
ria succedūt. iniusto at oīa st
ad votu͂. Itē cur pestilencie et
fames accidūt + icomoda que
affligūt corp9. Itē cur mors
ex iprouiso venit. ita q̄ pruden

ciā sue posset. Itē cur pacificus
hoīes habētes delibatā ira + ini
diā ad bella venire cōgiti
di. Rn̄dit iudex. Amice. **Rn̄siōes.**
īquisicio tua nō ē ex caritate. s
pmissiōe mea. ideo p silitudinē
quadā vboz rn̄deo tibi. Queris
cur aliq̄ ifans morit' int' viscera
matris. aliq̄ pcedit viu9. Racio ē.
Ois q̄ppe fortitudo corporis pueri
de prīs + mris semie sumit'.
Sz q̄r qd' ꝯceptu͂ ē ppt' aliquam
prīs vl' mris ifirmitate nō ha
bet debitā fortitudinē. ideo cit9
morit'. Multaq̄ꝫ adueniut ex neg
ligencia prntu͂. multa eciā ex di
uina iusticia mea. ut cit9 ea q̄
iuncta sūt separet'. Nec tn̄ ppt
inis hoc aīa q̄ ad viuificandu͂ corp9
lōgius temp9 nō accepit. diuis
simis appropiquat suppliciis. sed
magis mie in ꝯspectu. Sicut eī
sol irradiās domu͂ nō videt'
ut ē ī pulchritudīe sua a respici
ētibz celu͂. s; solumō radii. sic a
nīe taliu͂ ꝯmis ppt' baptismi
carentiā nō videat faciē meā.
magis tn̄ appropiquat mie q̄
pene. s; nō sicut elci mei. Item
cur hōi iusto accidūt ꝯtria. rn̄deo.
Iusticia mea ē. ut vnusq̄sq̄ꝫ ius
tus obtineat q̄ petit. Sz non ē
ē iustus q̄ nō p obediā + pfcio
ne iusticie appetit pati ꝯtria.
et q̄ nō facit pximo suo bona ex
caritate diuina. Ideo aīci mei
ꝯsiderātes q̄ ego ds + redeptor
eoz feci et pmisi eis. sil + atte
detes q̄ in mūdo ē malicia. libē

nius ad honorem mei et salutem pro
prie et peccatum cauendum petunt magis
contra mundi propter cautelam quam prosperitatem.
Ideo et ego permitto eis fieri tri
bulationes. quorum aliqui et simini prope pa
ciet sufferunt. ego tamen non sine cau
sa permitto fieri. et in tribulatione as
sisto eis. Sicut enim filius cum a matre
carnali tua corrigitur. in pueritia
modicum scit matri regratiari. quia pro
pendere nescit quod de causa arguitur.
sed perueniens ad annos discretionis
regratiatur ei. quia per disciplinam ma
tris a prauis distractus est et assuetus
bonis moribus et discipline. similiter
ego facio electis meis. Ipsi enim qui volun
tatem suam committunt michi. et me super om
nia diligunt ideo tribulantur ad tempus
et licet in presenti non intelligunt ple
ne beneficia mea. facio tamen quod expe
dit eis in futurum. Impij vero qui non
curant iustitiam nec alijs formidant
inferre iniuriam. quod et transitoria petunt.
et delectabilia terrena diligunt. ideo
prosperant ex iustitia mea ad tempus.
et a flagellis sunt liberi. nec pec
cent amplius si tangerent contrarijs. At
tamen non omnibus malis dantur que cupi
unt. ut sciant potestatis mee esse cui a
liquid dare voluero. quod iniustis etiam
bona tribuo quibus non merentur.
Item cur pestilentie et fames ve
niunt. Respondeo. Scriptum est in lege quod qui
furtum fecit. reddat plus quam abstu
lerat. Ergo homines iniusti dona
mea recipiunt et abutuntur eis. nec
honor michi debitus ab eis impenditur.
ideo plus exigo tribulationibus a cor
pore in presenti. ut parcatur anime in futuro.

Nunc etiam parcendo corpori pu
nio hominem in hijs et per ea que dili
git. ut qui noluit me agnoscere
lectus. cognoscat et intelligat vel
tribulatus. Item cur mors venit sub
ita. Respondeo. Si homo sciret tempus mor
tis sue. seruiret michi ex timore et pre
dolore deficeret. Ideo ut ex caritate
te homo michi seruiat et ut semper
sit de se ipso sollicitus et de seruitute mea.
ideo incerta est hora exitus omnium.
Et merito. Cum enim homo deseru
it quod erat certum et verum. necesse
fuit et dignum ut ab incerto affli
geretur. Item cur permittam homines pro
cedere ad bella completam habentes
maliciam. Respondeo. Omnis qui volunta
tem perfectam habet nocendi proximo
suo. hic filius est dyabolo. cuius membrum
est et instrumentum. Cui scilicet dy
abolo facerem iniuriam. si eius seruum
siue instrumentum ab eo auferrem.
Ergo sicut ego instrumento meo
utor ad quicquid michi placitum. sic iu
sticia est. ut dyabolus in eo qui vult
esse membrum eius magis quam meum.
operetur et faciat quod suum est. aut ad
purgationem aliorum. aut ad perfici
endum maliciam suam. me sic per
mittente et pretio exigente. ¶ Initio

Ite. capitulum quatuor. vij. questiones. vj.
religiosus querit in gradu suo.
dicens. O iudex quero a te.
Cur vile et pulchrum dicitur in
mundo? Item. cur debeo odire mun
di pulchritudinem. cum sim pulcher
et ex nobili progenie? Item quare non
extollam me super alios. cum sim
diues? Item cur non debeam me pro

ferre alijs. cu sim honorabilior?
Itē. cū sim bon⁹ et laudabil'. q̄re
nō q̄ram laudē ppa? Itē. si alijs
fācā cōmoda. q̄re nō exigā re
mūnātione? Responsiones. Respondit
iudex. Amice vile et pulchrū
mūdi ē qui amare et dulce. Na
vilitas mūdi q̄ ē cōceptus mūdi
et ei⁹ adūsitas ē qui queda a
maritudo pficia iustis ad sa
nitatē. Pulchr̄ vō mūdi ē ps
peritas ei⁹. et ipā ē qui qdā suaui
tas blādiēs falsa et seducēs. Er
go q̄ mūdi fugit pulchritudinē.
respuēs ei⁹ suauitatē. nō veni
et ad vilitatē īferni. nec gus
tabit ei⁹ amaritudinē. s; ascē
det ad gaudiū meū. Ideo ut
fugiat inferni vilitas et acqra
tur celestis suauitas. necessariū
ē ire magis post mūdi vilita
tē. q̄ post ei⁹ pulchritudinē. Etē
nī licz oīa a me bn̄ creata sit et
oīa bona valde. illa tn̄ maxīe
cauēda sūt. q̄ irronabilit' utē
tibz donis meis occasionē dāp
nāciē pstare posset. Itē cur de
pgenie nō ē glandū. respondeo. Lu
quidē habuisti de pre vilissiaz
putredinē et īmūdiciā. In visce
ribz vō mris fuisti qui mortu⁹
et tot⁹ īmūd⁹. Nec ī ptate tua fu
it nasci de nobilibz vl' ignobi
libz. s; pietas et bonitas mea
pduxit te ī hac lucē. Ergo tu q̄
diceris nobil'. humilia te sub me
deo tuo q̄ disposui te nasci de no
bilibz. et cōforma te pxio tuo. qr
de eadē maria es. licz ex mea
pudēcia tu de excelsa scdm mū
dū pcessisti pgenie. ille vō de hu
mili. Tu ergo nobil' time pl⁹ q̄ ig
nobilis. qr q̄nto tu nobilior et
ditior. tanto de te districtior q̄ret'
racio et maius iudiciū. qr plus accepisti.
Itē. cur de diuicijs nō ē supbie
dū. respondeo. Diuicie eī mūdi nō
sūt tue. nī q̄ntū ad necitatē victus
tui et vestit⁹. Mūd⁹ eī ad hoc
fact⁹ ē. ut hō habēs sustētatio
nē corporis sui p laborē et humili
tatē redeat ad me dnm̄ suū.
quē īobediēs fact⁹ desperit. et de
me supbiēdo nō curauit. Si aūt
tpalia bona tua ēē dicis. dico tibi
pcitissio. qr tu qui violēt' usurpas
tibi oīa illa q̄ ult' necitatē tuā
habes. Nā oīa tpalia bona cōia
ēē debēt. et ex caritate īdigētibz
eglia. Tu vō usurpas tibi ad su
pfluitatē. qd alijs ex cōpassiōe erat
tribuēdū. q̄uis et raciōbilit' mlti
mlta habeat p alijs raciōbilit'
habētes et discrete distribuētes.
Ergo ne grauius arguaris ī iudi
cio. eo q̄ maiora alijs receperis.
cōsultū ē tibi ne supbiēdo et cōgre
gādo pferas te alijs. Sicut eī de
lectabile ē in mūdo habē tpalia
p alijs et suphabūdare. sic ī iu
dicio terribile ē et ult' modū graue
eciā licita nō raciōbilit' disposu
isse. Itē. cur laus ppa nō ē que
rēda. respondeo. Nullus ex se bon⁹
ē nī solus ergo deus. et oīs q̄cuqz
bon⁹ ex me bon⁹ ē. ergo si lau
dē tuā q̄ris q̄ nichil es. et nō lau
dē meā cui⁹ ē oē donū pfectū.

falsa ē laus tua et iniuria facis
in creatori tuo. Ideo sicut ex me
sunt oīa bona q̄ habes. sic et oīs
laus ē m̄ attribuenda. Et sicut ego
deus tuus tribuo tibi oīa tp̄alia:
vires et sanitatē. sciām et discre
tionē cogitādi tibi utiliora. et
tpa et vitā. sic de oībz si bn̄ et
raciōbilit' disponis tibi cessa
hōrand9 sū ego. Si aūt male dis
ponis. viciū ē tuū et igratitudo
tua. Itē cur p bonis opibz ī p̄n
ti nō ē q̄renda tp̄alis remune
ratio. videō. Nēmo bn̄ facit ali
is ea intēcōe q nō curat retribu
tionē hoīs s; q̄lē voluero ei dare
ego deus. iste habebit maximū
p̄mium. etnū p tp̄ali. Q' vō p
tp̄ali q̄rit etnū habebit qd' ap
petit. et amittz sēpitnū. Ido ut
etnū obtineat p trāsitorio. uti
lius ē nō q̄re retributionē ab hoīe.
sz a me deo. Interrogatio viij. q̄ōes
Itē apparuit religiosis q̄ s. dicēs. v.
O iudex q̄ro a te. Cur pmittis
q dij ponāt in tēplis et habē
honore sicut turpe. cū regnū tuū
nobilius sit sup oē? Itē. cur non
facis videri ab hoībz ī hac vita
gloriā tuā. ut ferventius deside
retur ab eis? Itē. cū sci et āgeli
tui nobiliores et factiores sit sr
oēs creatās. cur nō vident ab
hoībz ī hac vita? Itē. cū infer
ni pene sit incōpabilit' horri
biles. cur nō facis eas videri
ab hoībz ī hac vita ut fugiātur?
Itē. cū demones icōpabilit' sint
deformes et horribiles. cur nō

appareāt visibiles hoībz. qr tūc nl
lus eos sequeret' nec ɔsentiret?
Rndit iudex. Amice. Rnsio c. s.
ego sū d's creator oīm. q̄ nō ma
iorē iniuriā malo facio q̄ bono.
qr ipa iusticia sū. Ergo iusticia
mea ē. q ingressuri celū obtine
ri debet p stabilē fidē. et rōna
bilē spem et ferventē caritatē.
ita q oē qd' ī corde plus et ferve
tius diligit. hoc cogitat' freque
tius et diligentius adorat'. Sic
et dij qui ponunt' in tēplis. li
cet nō sit dij nec creatores. qr
nō ē nisi vnus solus creator scz ego
deus p̄r et filius et sps scs. attn̄
a possessoribz tēplorum et sacerdotibz
magis diligunt' q̄ ego. ut psp̄e
rent' in mūdo nō ut vivant
meū. Ideo si ego anichilarē
ea q̄ hoīes plus q̄ me diligunt.
et me ɔt' volūtatē eorum adora
ri pmitterē. facerē utiq; eis in
iuriā. auferendo eis liberum arbi
triū et desideriū eorum. Ideo qr ī
me nō habent fidē et ī eorum cor
de ē aliqd' delectabilius me. Ppterea
rōnabilit' pmitto. ut qd' diligit
et appetit mēte. et ope extius
pficiat. Et qr creaturā plus q̄
me creatorē diligunt que ex sig
nis et factis pbabilit' ɔgnoscē pnt.
si rōe uti vellēt. Ido qr exceca
ti sunt maledcā est creatā eorum.
et maledcā sunt ydola ipsorum. et
ipi ɔfundent'. et diiudicabunt'
ppt' stulticiā suā. et intelligēt no
luit q̄ dulcis sū ego eorum deus. q̄
ex caritate ferventi hoīem cui

et redemi. Ite. cur nō videt' gl'ā
mea. Rndeo. Gloria mea ī ef
fabilis ē. et suauitate ⁊ bonita
te īcōpabil' oībz. Si itaqꝫ gloria
mea sicut ē videt'. corp9 hoīs
corruptibile īfirmaret' ⁊ defi
ceret. sicut sensit illoꝝ q̄ ī mōte gl'ā
meā viderūt. Corp9 eciā ꝑ leti
cia aīe a labore deficeret. et ad ex
ercitia corporalia nō sufficeret. Celū igr̄
sine labore caritatis nō ē ingressus
ī celū. et ut fides habeat p̄miū.
et corp9 ad labore sit sufficiēs.
ideo gl'ā mea occultat' ad tēp9.
ut ex desiderio ⁊ fide eo felicius
et copiosius ꝑceptio videat'. Ite
cur sci nō vident' sicut sūt. Rndeo.
Si sci mei vident' apte ⁊ visibilit'
loqrent'. honor eis īpenderet' sicut
mi. et tūc fides nō haberet meritū
nec fragilitas carnis sufficeret ad
videndū eos. Sz nec iusticia mea
vult. ut tāta claritas a tāta fra
gilitate aspiciat'. Ideo sci mei
nō audiūt' nec vident ut sūt.
q̄tenus oīs honor exhibeat' mi.
et ut hō sciat nemine sup me
ēē diligendū. Verūptn̄ si ipsi
q̄nqꝫ apparet nō tn̄ in ea for
ma glorie in q̄ veraciter sūt vi
dent'. Sz ī ea forma occultata
plenitudie v'tutis. ī q̄ videri
absqꝫ p'tbacōe corporalis ītellige
tie possūt. Ite cur pene īferni
nō vident. Rndeo. Si pene īfer
ni sicut sūt vident' visibiliter
hō ex tiore tom frigesceret. et celestia
ex tiore nō ex amore īquireret.
Et qr nullus debet appete celeste
gaudiū ex timore pene sz ex cari
tate diuina. ideo nūc occultant' pene.
Quippe sicut boni ⁊ sci illud ineffa
bile gaudiū ante sepacione corpis
et aīe q̄le sit degustare nequeūt.
sic nec mali penas. Sz separata
aīa a corpe sentiut experientia. q̄
noluerit ꝓbare intelligencia cū po
tuerit. Ite cur demones nō apparet
visibiles. Rndeo. Si eoꝝ deformitas hor
ribil' videret' ut ē. aīa videns ex ip
so visu ex⁹ sensū fieret. corp9 qꝫ to
tū q̄ hoīs tremuli exterruisset. cor
eciā totū qr̄ tiore exinanitū mo
reret'. nec pedes sufficerent sustētare
mēbra reliq̄. Ideo ut aīa ī suo
sensu stabil' ꝑmaneat. corqꝫ vigilz
ī amore meo. et corp9 ad laborā
dū in seruicio meo sufficiat. occul
tat' demonū deformitas. ⁊ ut eoꝝ
restringat' malicia et conat9.

Reuelatio .iij. In q̄ xp̄c loquēs
bē brigide sue spōse dat quādā
doctrinā silitudinariā de medico
vero curatore. ⁊ de falso instrutore.
et de hoīe estimatore diuēs. qr
hō q̄ recipit sciēt' peccatores. si dat
eis auxiliū a' materiā peccādi.
et moriat' in pcc̄o. deus exiget
morte eoꝝ spūalē de manu il
lius. Si vō recipit eos ut cesset
a pcc̄o et instruat' ab eo ī v'tutibz.
et isti emēdant' ꝑ eius doctrinam.
habebit ille ⁊ ipi magnū merit'

Filius dei loq'r. tū a deo.
Vbi infirmus ē ī domo.
si ad eū magistralis
medicus ingredit'. circius ex signis
exterioribz ꝑcedit q̄le habet infir

mitate. Medicus sciens igitur infirmi
tatem infirmi. si dat medicamentum
quo mors provenit arguitur tamquam inter
fector. et non est verus medicus. Si vero
aliquis medicus exercet medicinam propter
remunerationem mundi mercedem non
non habebit a me. Si vero propter honorem
et amorem meum eam exercet. teneor
ego ei mercedem reddere. Si vero aliquis
non est magister in medicina. sed secundum es
timationem suam credit illa vel illa
valere infirmo et dat ei pia inten
tione. hic non est arguendus ut interfector
si moritur infirmus. sed ut fatuus et pre
sumptuosus. Si vero convalescit infirmus
ex medicina fatui. tunc ille non te
netur habere mercedem magistri sed esti
matoris. quia non dedit medicinam
secundum scientiam sed estimationem. Ecce
quod ista significant dicam tibi. Homines il
li tibi noti sunt spiritualiter infirmi et
inclinati ad superbiam et cupiditatem
tem. sequentes propriam voluntatem. Si
igitur amicus eorum quem ego separo me
dico tribuit eis auxilium et consilium
quo in superbia et ambitione excedat.
et spiritualiter moriatur. utique mortem
eorum exigam de manu ipsius. Et licet
ex propria iniquitate eorum moriantur.
tamen ipse quia ministrator et causa mor
tis eorum est. nequaquam inmunis a pena
erit. Si vero naturali ductus amore
fovet eos exaltando in mundo prop
ter consolationem suam et amorem mun
di. nequaquam mercedem sperat a me.
Si vero sicut bonus medicus de eis co
gitat sapienter dicens sic. infirmi
sunt isti et egent medicina. et ideo
quamvis medicamentum meum videatur

tis amarum tamen et salubre est da
bo eis ne durius moriantur. Ideo et
refrenando eos. dabo eis cibaria
ne deficiant fame. dabo eis ves
tes ut incedant honeste secundum sta
tum suum. tenebo eos sub regimine
meo ut non insolescant. providebo e
tiam eis de aliis necessariis ne ele
vent superbia et ne presumptione dissol
vantur. aut ne aliis nocendi habe
ant occasionem. Hic talis medicus
magnam habebit mercedem a
me. quia talis correptio placet.
Si vero amicus eorum cogitans secum di
cit sic. dabo eis necessaria. sed nes
cio utrum expedit eis vel non. sed tamen
credo non displicere deo nec obesse
saluti eorum. et tunc moriuntur ex do
no suo vel excesserint. amicus non
arguitur ut interfector. Verumptamen propter
voluntatem bonam et affectionem piam
quam pluribus animas eorum diligit. licet amicus
non habebit mercedem plenam. in
firmi tamen habebit levius et cres
cet ad sanitatem. quam si cooperaret
caritas difficilius obtineret.
Attamen necessarium est hic unum consilium.
Nam iuxta vulgare proverbium. animal
de genere nocivo si includitur non no
cet. et inclusum accipiens necessaria non ma
lescit. et eque impinguatur sicut
animal quod est in libera potestate. Ergo
quia de illo genere sunt illi quorum sanguis
et corpus querit aliam. et eo plus sitit corpus
voluntas quo plus bibit. ideo amicus
eorum non tribuat eis occasionem ex
cedendi. quia incedere cupiunt si appeti
tum extinguere non valent. Interroga
tio. ix. habes questiones. v.

His dictis apparuit reli
giosus qui sup. i gradu
suo dicens. Iudex gro ca
te. Cur tantu videris iequalis i do
nis et graciis tuis. i eo q maria
matre tua pretulisti oi creature.
et exaltasti ea sup agelos? Ite
cur dedisti agelis spm sine car
ne. et stare i celesti gaudio. hoi
vo dedisti vas terenu et spm. et
nasci cu ploratu. vive cu labo
re et mori cu dolore? Ite cur de
disti hoi intellectum racioabile et
sensus aialibz vo racione no de
disti? Ite cur dedisti aialibz vita
et no reliqs isensibilibz creatu
ris? Ite cur no est ita lux i noc
te sicut in die? **Responsiones.**
Rndit iudex. Amice. i diuitate
mea oia futura et facieda sicut
et facta. pscita et prognita sut
ab inicio. Sicut ei prescitus e lapsus
hois ex iusticia dei pmissus sz no
ex deo factus. nec ppt pscietia
dei faciedus. sic ab etno pscita e
libacio hois ex mia dei facieda.
Queris igit. cur maria matre
mea pretuli oibz. et p oi creata
dilexi ea. Hoc ideo e. qz i ipa spe
ciale isigne virtutu inventu est.
Sicut ei ubi ignis accedit lignis
plibz cpositis. illud cicius ifla
mat et aburit quod habilius et ef
ficacius e ad cburedu. sic et in
maria fuit. Cu ei ignis amo
ris divini q in se imutabilis et
etnus e. accedi et appare cepit. et
deitas icarnari voluit. nulla
creata ad huc igne amoris pa

pandu habilior et efficacior erat
q virgo maria. qz nulla creata ta
ta caritate arsit sicut ipa. Et q
uis caritas eius i fine tpm revela
ta et ostensa sit. tn ante pncipiu
mudi preuisa e. et sic i deitate ab
etno pfinitu e. q sicut nullus ei
i caritate iventus e silis. sic et nullus
ei i gra et bndcone esset equalis.
Ite. cur agelo dedi spm sine car
ne. video. In pncipio et an tpa
et secula creaui sps. ut libero ar
bitro stantes scdm volutate mea.
gauderent de bonitate et gla mea.
Quorz quida supbietes. de bono
fecerut sibi malu. volutate libe
ra movetes iordiate. Et qz nichil
malu erat i natura et creatione. si
inordinacio volutatis ipsorum. ideo ce
ciderut. Alij vo elegerut sub me
deo suo i humilitate stare. ideo et p
petua stabilitate meruerut. Na
ergo dignu e ut ego deus q sps in
creatus su et oim creator et dns. ha
bea etia sps subtiliores et agilio
res alijs creatis in obseqntes. Verum
qz no me decuit habe diminutio
ne in exercitu meo ideo creaui
alia creatura scz hoiem loco eo
ru q ceciderut. q libero arbitrio
et bona volutate pmereret eam
de dignitate. qua angeli dese
ruerut. Itaqz si ho habet aiam
et no carne. no pmeri ta subli
me bonu. sz nec laborare. Prea
ad obtinendu etnu honore con
iuctu e corpus aie. ideo ut auge
ret ei tribulacoes. ut ho expiat
liberu arbitriu et suas ifirmi

/possit

tates suas ut nō supbiat. Itē ut cō
sidet gl'am ad quā creat9 ē. et ex
soluat obedientiā quā volūtarie in
currerat. ideo ex diuina iusticia
additus ē ei flebilis igressus et egss9.
et vita laboriosa. Itē. cur aīalia
nō habēt intellectū racōbilē sic
hō. rndeo. Oīa queq3 creata sūt
ad utilitatē hōis sūt. q̄ ad nccītē
ei9 et sustētatione. q̄ ad iforma
tionē et correptione. q̄ ad 9sola
tionē et hūiliatione. Si ergo bru
ta habent intellectū sicut homo
esset utiq3 hōi in tribulatione et po
tius noceret q̄ pdesset. Ideo ut
oīa subiecta sit hōi ppt' que oīa
facta sūt. et oīa ipm timeat ip
se vō neminē nī me dnm suū.
ppterea aīalibz nō ē dat9 racōbil'
intellect9. Itē. cur isensibilia nō
habēt vitā. rndeo. Oē qd' viuit
moriturū ē. et oē viuēs mouet'.
nī ipediat aliquo obstaculo. Si
ergo isensibilia habent vitā mo
ueret se potius 9t' hoīē q̄ p eo.
Ideo ut oīa sit hōi in solatium
ppterea supiora scz āgeli dati sūt
ei i custodiā. cū qbz habet racio
nē et aīe imortalitatē. Inferiora vō
scz sensibilia et isensibilia. da
ta sūt ei ad utilitatē et ad sustē
tatione. eruditionē et excitatio
nē. Itē cur oē tēp9 nō ē dies.
rndeo tibi p exeplū. Oi vehi
culo id ē curruī subsūt rote. ut
facilius on9 iposituū pmoueat'.
et rote posteriores subsequūtur
priores. Silē ē i spūalibz. Nā mū
dus magnū on9 ē. onerās sol

licitudibz et tribulacōibz hoīem.
Nec mirū. qz cū hō locū quietis
fastidiuit. iustū erat ut locum
laboris experiret'. Ut ergo hui9
mūdi on9 facilius ab hoīe tole
rari possit. ideo accessit mūdo
diuersitudo et mutacio tpm scz
dies et nox. estus et frigus ppt'
excitacionē et quietē hōis. Nam
racōbile ē ut ubi 9traria 9ueni
ut. firmū scz et ifirmū. 9descen
dedū est ifirmo. ut cū forti pos
sit subsistē. alioqn infirmū an
nichilat'. Sic de hoīe ē. qmuis ip
se de vtute aīe imortalis stare
possit i 9teplacōe et labore in
git'. tn̄ ex vtute corpis ifirmi
deficet. Ideo facta ē lux. ut hō
habēs pticipatione cū supioi
bus sciat subsistē laborādo p
diē. et rememorādo dulcedinē
etni lūinis qd' amisit. Facta
q̊3 ē nox ppt' quietē corpis. ha
bendo volūtatē veniendi ad lo
cū. ubi nō ē nox nec labor. scz
dies ppetu9 et gl'a sempitna.
Reuelatio. iiij. In q̄ xpc lau
dat plenarie oīa mēbra vgīs
marie et matris sue. morali
zās eadē mēbra spūalit' 9pa
rādo ea vtutibz. et pnūciat
eadē vgīnē ēē dignissimā.

Filiu9 reginali cōna.
loquit'. Ego sū cōnat9
rex i deitate mea. sīn
pncipio et fine. nec tīcū hab3
corona nec finē. signās ptāte
meā q̄ nō habuit pncipium
nec habebit finē. Verūptm

alia corona habui custodita in
me. q quide corona fui ex corpe
deus. Hec aut corona pparata fuit
ei q maximā caritate haberz
ad me. Et hāc coronā dulcissiā
mater mea vicisti et traxisti
ad te cū iusticia et caritate. Na
de hoc testimoniū phibet angeli
et alij sci. q i te ardencior fuit ca
ritas ad me. et castitas tua pu
rior oibz q placuit m̄ sup oēs.
Caput quippe tuū fuit qsi aurū
fulgēs et capilli qsi radij solis.
Ca tua mundissia virginitas q est
i te qsi caput om virtutū. et co
tinētia oim illicitorz motuū
placuerit et fulserit i cōspectu
meo. cū oi humilitate. Ideo merito
coronis coronata regina. sup oia
q creata sut. Regina ppt mu
dicia. coronata ppt excellēte dig
nitatē. Frons tua fuit icopa
bilis albedis. signās vecūdia co
scie tue. in q plenitudo ē huā
ne scie. et dulcedo diuine sapie
lucz in ea sup oēs. Oculi tui fu
erūt in cōspcū pris mei sic luci
di. q se speculabat in eis. q in
spūali visu tuo et itellectu aie
tue videbat pr oēm volūtatē
tuā. q nichil volebas n̄ ipsū.
nichil desidābas n̄ scdm ipsū.
Aures tue fuerūt mundissime
et apte tanq fenestre pulchre.
qn̄ ptulit tibi Gabriel velle me
um. et qn̄ ego deus factꝯ sū in
te caro. Gene tue fuerūt de
optio colore. scz albo et rubicū
do. q fama operū tuorz lauda
bilīū et pulchritudo morz tuorum
placuerūt m̄. qbz cotidie iflamma
bar. Vē ex pulchritudie morz tuorz
gaudebat ds pr meus. et nunq
auertit oculos suos a te. et ex
caritate tua oēs obtinuerūt ca
ritatē. Os tuū fuit qsi lapas i
tus ardēs et lucēs ab ext. q vba
et affcōnes tue aie fuerūt ardē
tes itius dīna itelligētia. et ex
tius splēdētes ex disposicōe lau
dabili tuorz motuū corpaliū. et
cōcordātia pulchra tuarz vtutū.
Vē mr carissiā vbū oris tui
traxit quodāmo deitatē meā
i te. et feruor diuine dulcedinis
tue. nunq sepabit me a te. q v
ba tua dulcia sūt sup mel et fa
uū. Collū tuū ē nobilit' erectū
et pulcherime eleuatū. q iusti
cia aie plene ē erecta ad me.
et scdm velle meū mobilis. qa
nunq iclinata fuit ad aliquod
malū suppbie. Sicut eī collū cūa
tur cū capite. sic oīs itencio et
opacio tua flectit' ad volūtatē
meā. Pectꝯ tuū plenū fuit oī
vtutū suauitate. i tm q nō ē
bonū i me. qd nō sit i te. q tx
isti oē bonū in te ex morz tuorz
dulcedie. qn deitati mee placu
it intrāe ad te. et huānitati mee
habitare tecū et bibē lac ma
millarū tuarz. Brachia tua
pulchra fuerūt p verā obediam.
et tolārātiā laborū. Ideo carpa
les manꝯ tue tetigerūt huā
nitatē meā. et qetꝯ fui inter
brachia tua cū deitate meā.

Venter tuus fuit mundissim⁹ sicut
ebur. et sicut loc⁹ ex virtuosis la
pidibz splendidissi⁹. q̄r constātia co
sciētie tue et fidei nunq̄ͣ tepuit. s;n̄
in tribulacōe potuit viciari. Huius
itaqz ventris id ē fidei tue parietes
fuerunt aurū fulgentissim̄. i qbz
notatur fortitudo virtutū tuarum et p̄
dentia tua et iustitia. et temperancia
cū p̄fecta p̄seuerantia. q̄r ipē oēs
virtutes tue p̄fecte fuerunt diuina
caritate. Pedes tui p̄ mundissimi
et loti erāt. qui pleni herbis odo
riferis. q̄r spes et affect⁹ aīe tue
erāt recta ad me deū tuū. et odo
rifera ad alioꝝ exēplū et imita
tionē. Hic itaqz loc⁹ ventris tui
tā sp̄ualis q̄ corporalis tm̄ m̄
erat desiderabilis. et tm̄ aīa tu
a m̄ placita. q̄ a sūmo celo des
cēdē ad te. et ī te morari non
abhorrui. īmo suauissīe delectat⁹
sū. Ideo mr̄ carissīa corōna illa
q̄ custodiebat in me. q̄ quidē co
na sū ego deus q̄ debebā incar
nari. nulli debuit īponi n̄ tibi.
q̄r es verē mr̄ et v̄go. Interroga
tiō appruit tio x. hūs q̄stiōes. vi.

Iteꝝ appruit religiosus q̄ s. in g̃du suo dicēs.
O iudex q̄ro a te. Cū tu sis po
tentissi⁹. pulcherri⁹ et virtuosissim⁹.
cur ī deitatē tuā incōparabiliter
sole clariorē suspiciust tale sac
tū. scz tuā humanitatē? Itē. quō
deitas tua oīa īcludit ī se. et a
nullo īcludit. ōtinetqz oīa et a nul
lo ōtinet? Itē cur tanto tp̄e iacē
voluisti ī utō v̄ḡis. et nō statim
processisti qn̄ ōcept⁹ eras? Item
cū oīa possis et ubiqz es p̄sens
cur nō statī in tali forma ap
paruisti. sicut cū ad ānū tre
sim peruenisti? Itē cur de semine
abrahe nō es nat⁹ scd̄m prez.
cur crucifigi voluisti? Itē cū sine
pctō ōcept⁹ et nat⁹ es. cur bapti
zari voluisti? Responsiones.
Rn̄dit iudex. Amice vndeo t̄
p exēplū. Est qdā genꝰ vuaꝝ
cui⁹ vinū tā forte ē. q̄ absqz co
tractu hoīs exit de vuis. Cui⁹
tp̄⁹ maturitatis attēdēs pos
sessor supponit vas. nec vinum
expectat vas. s; vas vinum.
Si vō plura vasa. qd̄ sibi vici
nius ē se īfundit. Hec igit vna
deitas mea q̄ vino diuine cari
tatis sic plena ē q̄ oēs choꝛ a
ngeloꝝ replet ex ea. et oīa que
cunqz sūt p̄ticipāt. S; hō p̄ iobiaz
se ea fecit īdignū. Cū igit dēs
pr̄ meus tp̄e ab etno p̄uiso os
tēdē vellet caritatē suā. misit
vinū suū id ē me filiū suū in
vas qd̄ vicini⁹ positū expecta
bat aduentū vini. scz ī uterū v̄
ḡis q̄ p̄re oī creatā feruētiorē
ad me habuit caritatē. Hec ei
v̄go tantū diligebat et desidera
bat me. q̄ nō erat hora ī q̄ nō
ōcebat me. affectās fieri ancil
la mea. Ideo obtinuit ipa vi
nū elcm. qd̄ qdē vinū habuit
t̄ria. Primo fortitudinē. quia
absqz ōtactu hoīs exiui. Scdō.
pulcherimū colorē. q̄r speciosus
forma descendi a sūmo celo pug
natur⁹. Tercio suauitatē opti

mā inebriātē suma bndictione.
Hoc igit' vinū. sū ego ipe. Ideo i
gredīebar viscera v̄ginea. ut e
go deus invisibil' fierē visibilis. ut
hō pditꝰ liberaret. Ego qppe bn
potuissē aliā formā assūpsisse.
ꝫ nō fuissꝫ ideo iusticia ň ut for
ma daret' p forma. natā p nā.
modꝰ satisfactiōis scdm modū
culpe. Qs at sapientū credē vl'
estiare potuissꝫ. q ego deus oī
potēs tantū me hūiliare vellē
ut sumerē sactū hūanitatis. ň
illa iexcogitabil' caritas mea fu
isset. q visibilit' volui cōu'sari cū
hōie. Et q vidi v̄ginē tā feruē
ti caritate ardē. ideo victa est
mea seueritas et cōsa caritas.
ut meū hō recōciliaret. Quid
miraris. Ego deus q sū ipa cari
tas et q nichil odi eoꝝ q feci nō
solū disposui hōi dare dona op
tima. ꝫ et meipsū in pciū et pre
miū. ut oēs supbi et dyaboli cōfū
dant'. Itē quō deitas mea oīa
cōcludit i se. vndeo. Ego deus sps
sū. q dico et fcm ē. q pcipio. et oīa
obediut m. Ego vē sū q do oībꝫ
eē et viuē. q angꝫ fecerē celū et
trā et mōtes i meipō sū. q sup oīa
et ext' oīa sū. q int' oīa sū. et in
me sūt oīa et sine me ē nichil.
Et q sps meus ubi vult spirat.
et cū vult oīa pt. et oīa scit. oībꝫ
qꝫ spiribꝫ velocior et agilior ē. ō
nē habēs v̄tutē. oīaqꝫ pn̄tia. p
tita et futā cōspiciēs. Ido sps meꝰ
idē ditas mea mito icōpiehēsibil'
ē. oīa cōphēdēs. Itē cur tāto tpe

iacui i ventre v̄gineo. vndeo. Ego
sū oīs nature cōditor. et vnicuiqꝫ
natē disposui debitū modū. id est
tēpꝰ et ordinē nascēdi. Si igit' ego
cōditor statī ut cōceptꝰ fui pcessisse
ex utō. fecisse cōt' nālē dispositionē.
et tūc hūanitatis mee assūptio
fātastica fuissꝫ et nō vera. Idō vo ergo
lui ego eē tāto tpe i utō sicut alij
pueri. Itē. cur nō tāte magnitu
dīs statī fui tpe natiuitatis mee
sicut āna etēsio. vndeo. Si hoc fecis
sem. oēs admirati fuisset et timu
isset me. sequētes plꝰ ex tiore et
ppt' visa miracula. q ex caritate.
Et quō tūc ipleta fuisset dicta pphe
taꝝ. q pdixerūt me pueꝝ ponē
dū int' aīalia i psepio. adorādū
a regibꝫ. et offendū in teplo. pse
quendū ab iīmicis. Idō ad osten
dū hūanitatē meā eē verā. et
dicta pphiaꝝ i me cōpleta. crescebā
mebris p intuialla tpm. q plenu
dīe sapie tātꝰ erā i pncipio natiuitatis
sicut in fine origine abrahe se
cundū prem erā tn̄ scdm ma
trē. licꝫ sine pcto. Itaqꝫ legē i de
itate cōstitui. etiā i hūanitate le
gē sufferre volui. ne iīmici me
calūpniarēt. dicētes me pcepis
se q nolui adiplē. Itē. cur bapti
zari volui. vndeo. Qis q viā no
uā cōdē vl' ichoare voluit. nccē
ē ut ipe cōditor et ichoator eidē
pie alios pcedat. Itaqꝫ antiquo
pplō data erat qdā via carnal'
scꝫ circūcisio i signū obie et pfica
tiōis future. q i psonis fidelibꝫ
et lege seruātibꝫ. angꝫ veniꝫ

Itē ad iꝰ qd' petis qre circūcisꝰ sū. Rnde
o. Ego cui⁹ non eram ex

ueritas pmissa. scz ego dei filius
opabar effcm quedã fute grẽ
et pmissiois. Veniẽte võ vitate
qz lex nõ erat nĩ qi vmbra. diffi
nitũ ẽ in eternitate. ut ãtiqua
recedet. carẽs effcũ suo. Ergo
ut vitas appareret et vmbra vet9
cedet. via qz facilior ad celũ os
tedet. ideo ego deus et hõ sine p'
cato nat9. baptizari volui ppter
humilitatẽ et alioz exeplũ. et ut
celũ credẽtibz apirẽ. Et i hui9
signũ cũ ego corpe baptizat9 essẽ. tũc
apertũ fuit. vox pris audita ẽ. spus
scus appuit i colube spẽ. et ego dei
fili9 ostens9 in hoie võ. Ut oẽs fi
deles sciãt et credãt. qz pr fidelibz
baptizatis apit celũ. spus scus cũ bap
tizãte. vtus mee humilitatis in
elemẽto. qm9 pris et mea et sps
sci vna sit opatio et vna voluntas.
Sic igit veniẽte veritate idest qñ ego
veni in mũdo q̃ vitas sũ. tũc dis
paruit ũbra. cõfracta ẽ testa le
gis et appuit nucleus. cessit cĩrcũ
cisio. et cõfirmat9 ẽ in meipo bap
tism9. quo puulis et senibz ape
rit celũ. et filij ire fiũt filij grẽ
et vite etne. **Reuelatio. v.**

In q̃ xps loqs spose istruit eã
qz nõ sit sollicita circa curã diui
tiarũ terenaz. et iformat eam de pa
tiẽtia habẽda tpe tribulacois cũ
vtute pfecte ãnichilacois et hu
militatis.

Filia9 dei lo militatis. q' spose dices. Atten
de tibi diligẽt. At illa
rñdit. Quare? Cui dñs ait. Na
mũd9 mittit ad te qtuor seruos
te volentes decipe. Prim9 est
sollicitudo diuiciarũ. Huic cũ
venit. rñde. Diuicie trãsitorie
sũt. de qbz tanto maior reddẽda
ẽ ratio quo plus habũdãt. idõ nõ
curo de eis. qz nõ sequũt posses
sorẽ sz relinquũt. Secds seru9 est.
amissio diuiciaz et dãpnũ rerũ
necessariũ. Huic rñde sic. Q' di
uicias dedit ipe et abstulit ipse
nouit qd m' expedit fiat volũtas
ei9. Terci9 seru9 ẽ tribulacio mũ
di. Huic sic dicito. Bndict9 sis tu
deus meus q̃ me tribulari pmit
tis p tribulacões eĩ cognosco gra
tia sũ. qz idõ me tribulari pmit
tis i pñti. ne peream i futo. ppterea
tribue m' paciam et fortitudinẽ
sustinẽdi. Quart9 seru9 ẽ. despect9
et obpprium. Huic rñde sic. Deus
sol9 bon9 ẽ. et ipi debet' ois honor.
Ego aũt q̃ feci oĩa opa vilia et
mala nimis. cur m' honor? Que
magis oĩ obpprio digna sũ. qz
tota vita mea blasphemaui
deũ. Aut qd valet m' honor pl9
q̃ obpbriũ. nĩ qz excitat supbiã
et minuit humilitatẽ. et obliuis
cit' deus? Ideo sit ois laus et hõr
deo. Ppterea ista stabiliter cõtra
seruos mũdi. et dilige me deũ
tuũ toto corde. **Introgatio. xj.**

Ite appuit hũs qstioẽs. v.
religios9 q̃ s. dices. O iudex
qro a te. Cũ deus sis et hõ
cur nõ ostedisti deitatẽ tuã sic
et huanitatẽ. et tũc oẽs credi
disset tibi? Itẽ. cur nõ fecisti au
diri oĩa vba tua i vno pũcto.

et cur non fuiss͂ nat͂e ea p̲ interual
la tp̲m p̲dicari? Itē. cur nō fecisti
oia opa tua ī vna hora? Itē cur
corp̲ꝯ tuū crescebat p̲ interualla tē
poꝛ. et nō in vno puncto? Item
cur appropinquāte morte nō ost
disti te ī potēcia deitatis tue. q̊
cur nō ostendisti seueritatē tuā
sup̲ inimicos tuos. qn̄ dixisti ꝯsū
mata sūt oia? **Responsiones.**
Rndit iudex. O aīte vndeo ti
bi + nō tibi. Tibi at̄ vndeo. ut
īnotescāt alijs cogitatꝰ tui. nō
at̄ vndeo tibi. qr nō ad p̲fcm
tuū ondūt' ista. s͂ ad futoꝝ +
p̲ntiū utilitatē + cautelā. No
ei mutare itendis p̲tinaciā
tuā. ideo nō trāsibis in vitā me
ā a morte tua. qr ī vita tua
odis vitā verā. Veruptn̄ alij
audita vita tua p̄mo morte
tua trāsibūt et volabūt ad vi
tā meā. qr scptū ē. Oia scis
coopabūt' in bonū. et nichil
sine causa p̲mittit deus. Rndeo
ergo tibi. nō sicut q̊ humano mōe
loquit'. cū spūalia agūt' inter
nos. s͂ ut ea q̄ cogitas + affectas
p̲ silitudies alijs exp̊mat'. Que
ris ergo cur nō ostēdi deitatē
meā in apto sicut + hūanitatē.
Racio ē. qr deitas spūalis ē. hu
manitas vō corpalis. Attn̄ deitas +
hūanitas a principio incarnacionis ī sepa
biles sūt + fuerūt. et deitas ī in
creata ē. et oia q̄cūq3 sūt. in ip
sa + p̲ ipsā adita sūt. et ī ipā ē
ois p̲fcio + pulchitudo. Si ergo
tnta pulchitudo + p̲fcio ondet'

inuisibiliter lucosis oculis. qs vide sus
tinet? Aut quis ip̲m solē materialem
ī claritate sua valet aspicē. q̊ quē
nō deterreat visꝯ fulguris + sonitꝯ
tonitrui? Quātomagis si dn̄s ful
guris et oīm creator ī claritate
videret'? Ideo duplici de causa nō
ē in apto ondsa deitas mea. Pmo
p̲pt' hūani corporis debilitatē cuiꝯ
substācia ē terrea.‖ Scdo p̲pt' diuinā ‖
bonitatē + eiꝯ imutabilē stabilita
tē. Si ei ego corpalib3 oculis onde
rē meā deitatē q̄ ē īcoparabilit' ful
gēcior igne + sole. Faceré etiā ꝯt'
meip̲m qui dixi. Nō videbit me
hō + viuet. S3 nec ip̲i p̲phē viderūt
me sicut sū in mea deitatis natā.
qr etiā illi qui audiebāt voce meā
deitatis et videbat mōte fumigā
tē trebant' dicētes. Loq̄r' nobis
moyses + audiemꝯ eū. Ideo ego dns
misericors. ut hō meliꝯ itelligeret
me. ondi me illi ī quadā forma ei
sili ~~indie~~ q̄ videri + sentiri poss͂. s͂
ī hūanitate mea ī q̄ deitas ē. s͂ tā
q̄ velata. ne hō a forma ei dissi
mili tereret'. Quia ergo in sp̄itu deus
corpalis nō sū nec corpalit' effi
giatꝯ. ideo ī hūanitate tolerabiliꝯ
ab hoīb3 audiri poteā + videri.
Itē cur oia vba mea nō fui locutꝯ
in vna hora. Rndeo. Sicut mata
lit' cibū corpi ē ut tantū cibi ac
cipiat vna hora quō multis an
nis recreari poss͂. sic ꝯt' diuinā dis
positionē ē. ut vba mea q̄ sunt
cib3 aīe in vna hora dicerē'. Sed
sicut cib3 corpalis paulati sūt'.
ut masticet' + masticatꝯ ad in

‖ Si ei corpꝯ alicuiꝯ hoīs videt deita
tē liquesceret sicut cera aīn igne aīa
qz tāta exultacōe gaudet. qr corpꝯ
quasi cinis anichilaretur. ‖

teriora traiciat. Sic v̄ba mea nō
ī vna hora s̄ p intuualla tp̄m di
cēda erat iuxta ītelligētiā p̄fi
ciētiū. ut esurientes haberent vnde
saciarent. & saciati ad altiora ex
citarent. Itē cur nō oīa op̄a me
a feci ī vno pūcto. rn̄deo. Illorū
q̄ me ī carne videbat. q̄dā erāt q̄
m̄ crediderūt. q̄dā v̄o nō crede
bat. Ideo hijs q̄ credebat nc̄c̄e e
rat ut p̄ intuualla tp̄m erudirē
tur v̄bis et q̄nq̄ excitarēt exē
plis. & confirmarēt. opibꝫ. Q̄ v̄o
nō crediderūt iustū fuit ut affec
tū malicie sue ostēderet. & q̄ntū
mea diuina iusticia p̄mitteret
tolerarēt. Si ergo oīa op̄a me
a fecisse in vno pūcto. oēs secuti
me fuissent tīore magis q̄ caritā
te. Et quō tūc misteriū redep
tiōis hūane fuiss̄ īpletū. Sicut
ergo ī p̄mordijs creacōis mūdi
oīa distīctis horis p̄ & modis pa
rata sūt. q̄uis oīa facienda eāt
tūc sine vicissitudīe simul ī p̄
sciā deitatis mee. sic & ī hūani
tate mea oīa erāt racōbilit̄ &
distīcte facienda ad oīm salutē
et eruditionē. Itē cur corp⁹ me
ū p̄ numerū ānoꝝ creuit. & nō
in vno pūcto. rn̄deo. Sp̄s scūs
q̄ ē etnalit̄ in p̄re & ī me filio
ostēdit p̄phis q̄ ego ī carne vētu
rus facturꝯ essem et passurꝯ.
Ideo placuit deitati ut tale cor
pus assumerē. ī quo laborare
possem a mane usq̄ ad vesp̄am
ab āno ī ānū usq̄ ad finē mor
tis. Ergo ne v̄ba p̄phaꝝ vide

rent inania. ideo ego filiꝯ dei
corp⁹ assūpsi sile ade absq̄ pctō.
in quo silis eem eis quos redēp
turꝯ erā. ut p̄ caritatē mea
hō aūsꝯ reducēt. mortuꝯ susci
tarēt. et vēditꝯ redimēt. Item
cur nō oībꝫ ostēdi potēciā deita
tis mee. et q̄ erā v̄e deus qn̄
dixi ī cruce c̄sūmatū. rn̄deo.
Oīa q̄cūq̄ erāt scp̄ta de meo
portebat q̄ adīplerēt. et idō ego
oīa illa cōpleui usq̄ ad ultimū
pūctū. Sꝫ q̄ etiā multa p̄dicta
erāt de resurrectiōe & ascēsiōe
mea. ideo nc̄c̄e erat ut eciā illa
haberēt effc̄m. Si igit̄ ī morte
mea ostēsa fuiss̄ potēcia deita
tis mee. q̄s fuiss̄ ausꝯ me depo
nē de cruce & sepelire. Denīq̄
p̄ minimo m̄ fuiss̄ descēdisse de cru
ce. & strauisse crucifixores. Sed
quō tūc fuiss̄ p̄phia. ā ubi tūc
virtꝯ paciētie mee. Quid & si
descēdissē de cruce nūq̄d oēs tūc
credidissēt. nūq̄d nō dixissent
me fecisse arte maligna. Nā
si īdignabāt q̄ suscitaui mor
tuos. sanaui īfirmos. maiora
dixissēt si descēdisse de cruce.
Et idō ut soluēr captiuꝯ ego
liber captꝯ sū. ut nocētes salua
rent. ego inocēs steti stabilit̄ ī
cruce. et p̄ stabilitatē mea oīa
īstabilia stabiliui. & īfirma
cōfirmaui. Reuelacio. vj. In
q̄ xp̄c loq̄t̄ spōse sue īstruit eā
dicēs. q̄ ī vita sp̄uali labore &
vigorosa p̄seuerātia. & acq̄esc̄e
tā hūilitate cōsilio seniorꝯ. ve

sistendo viriliť teptacoibz acq
rit reges mens et etna gloria.
Et ponit exeplu de iacob q ser
uiuit p rachel. na dicit q qbi
da veniut fortissie teptacoes
i pricipio csuisiois ad vita spua
le. qbusda in medio tpe et eta
fine. et ideo timedu e et cu hu
militate i virtutibz et labore usq
i fine pseuerandu.
H
Ilud loqt. Sceptu est q
iacob seruiuit p ra
chel. et videbat sibi dies pau
ci p amoris magnitudie. quia
magnitudo amoris labores al
leuiabat. Veru cu iacob crede
bat se asseq desidabile sum cir
cuuentus e. nec tn adhuc a labo
re destitit. qr amor de difficul
tate no causat. donec asseqt
qd optat. Sic e et i spualibus.
Multi eni ut obtineat celesti
a laborat viriliť oronibz et la
boribz pijs. s cu ad cteplacois
qete pugie credut. inoluut tep
tacoibz. accrescut tribulacoes. et
ubi se pfcos arbitrbant. inueniut
se ex toto ipfcos. Nec miru. Na
teptacoes sut q hoiem pbant
et purgat et pficiut. Ideo qbsda
accrescut teptacoes i pncipijs
csuisionis sue ad vita spualem.
et tales pfectius i fine solidat.
Alij fortius teptant i medio. et
eta fine. et hij sollicite de seipis
aduertat. et nuqa de se psumat.
s eo fortius laboret. sicut dixit
laban. Cosuetudo e ingt loco
re maiore prius accipe. qi diceret.
Prius exerce labore. et postea habe
bis regem *(supra: copnam)*. Ideo filia no mireris.
si eciam in senectute accrescut tepta
coes. qr sicut hz viuere et ita eciam
possibile e teptari. Dyabolus ei nu
qa dormit. qr teptacio occasio e per
fectiois. ut hoo no psumat. Ecce os
tedo tibi exeplu de duobz. Vnus i pn
cipio csuisiois sue teptatus e et pstitit.
et pfecit. et assecutus e qd quesiuit.
Alius i senectute sua exptus e graues
teptacoes qas paru nouit i iuuetu
te. qbz sic inolutus e. ut oim por qsi
obliuisceret. Veru qr stetit csilio et
a labore no destitit. lz frigidus fac
tus et tepidus. ideo puenit ad opta
ta et ad regem mentis. cognosces
i seipo q iudicia dei occulta sunt.
et iusta. et n fuisset ille teptacoes
difficulter puenisset ad etna salute.

Interrogacio .xij. hns quoes .v.

I
Te appuit religiosus q s. i csdu
suo stans et dicens. O iudex q
ro a te. Cur magis nasci vo
luisti de vgie. q de alia muliere
no vgie? Ite. cur no ostedisti vi
bili signo. q ipa erat mr et virgo
pura? Ite. cur i tantu occultasti
natiuitate tua. q qi paucissimis
inotuit? Ite. cur fugisti i egiptu
p herode et inocetes pueros cur
occidi pmisisti? Ite. cur pmittis
te blasphemari. et falsa pualere
vitaci? Responsiones. Rndit iu
dex. O amice. ideo magis nasci vo
lui de vgie q de femina no vgine.
qr in deo mudissio oia decet mu
dissia. Na natura hois q diu ste
tit i ordie creacois sue. nichil ha

buit deforme. Preuaricato vō mā
dato accessit stati qddā erubesca
bile. sicut ɔtīgit hōibꝫ peccātibꝫ
ɔt̄ dnm suū tpale. qui eciā de me
bris qbꝫ peccauerūt erubescunt.
Accedēte itaqꝫ erubescēcia ꝑua
ricacōis. mox auctꝰ ē motꝰ īordi
natꝰ. et maxīe ī illo mēbro qđ
ad maiorē fructū īstitutū fuit.
Qui tn̄ motꝰ ne ianis eēt a
fructu. dei bonitate ɔūsus fuit
ī ɔiugiū. et ꝑ diui mādati īsti
tucionē ɔcessū ē opꝰ ɔmixtiōis
carnalis ɔiugiꝭ. ut natā fructi
ficarꝫ. Verū qꝛ gloriosiꝰ ē sup
mādatū se extēdē. adiciēdo ex
caritate ꝗlcūqꝫ bonū qđ pōit. io
placuit deo illud magis ad opus
suū eligē. qđ ad maiorē mūdiciā
⁊ caritatē tendebat. et hoc ē vḡi
nitas. qꝛ vtuosiꝰ ⁊ magnificen
cius ē eē ī igne tribulacōis ⁊ nō
ardē. ꝗ͂ sn̄ igne eē ⁊ tn̄ crmari.
Nūc aūt qꝛ vḡinitas ē quedam
semita pulchriā ad celū. ɔiugi
ū vō qˢi via. idō decuit me dnm
mūdissim ī vḡie mūdissiā ɔcepi
rē. Vt sicᵗ ꝑimꝰ hō factꝰ ē de tra
ꝗ quodāmodo erat vḡo. qꝛ nōdū
polluta sanguie. ⁊ qꝛ sicut adā et
eua peccauerūt in sanitate natē.
sic ⁊ ego deus volui recipi ī mū
dissiō receptaculo. ut ꝑ bonitatē
meā oīa reformarē. Itē. cur
nō ondi aptis signis ꝙ mr me
a erat mater ⁊ vḡo. rndeo.
Oīa misteria īcarnacōis mee
īsinuaui ꝓphis. ut tāto firmiꝰ
credēnt. qnto lōgius fuerūt ꝑ
dicta. Qꝫ vō mr mea vē an̄ ꝑtū
et post ꝑtū erat vḡo. sufficiebat
testimoniū ioseph. q̄ custos ⁊ tes
tis vḡinitatis eiꝰ extitit. cuiꝰ pu
diciciā eciā si euidēciori mira
culo fuissꝫ osnsa. nullatenꝰ tam
diffidenciū malicia destitisset a
blasphemia. q̄ diffidunt vḡinē
ɔcepisse de deitatis mee potēcia
nō attēdētes ꝙ hoc m̄ deo est
facilꝰ. ꝗ͂ solē penetrē vitrū.
Verū eciā iusticia deitatis me
e fuit. ut misteriū īcarnacōis
diuine abscōdēt diabolo ⁊ ho
mibꝫ tpe grē reuelādū. Nunc
aūt dico ꝙ mr mea vē ē mr ⁊ vī
go. ut sicut ī plasmacōe ade ⁊
eue mirabilˢ erat potēcia dei
tatis mee et ī cohabitacōe eoꝝ
delcabilˢ hoestas. sic ī accessiōe
deitatis mee ad vḡinē mira
bilˢ bonitas. qꝛ īcōꝑhēsibilˢ di
uinitas mea descēdit in vas
clusū absqꝫ sui violacōe. Fuit
qꝫ ibi delcabilis cohabitacio in.
qꝛ ego deus īcludebar hūani
tate. q̄ ubiqꝫ erā deitate. Admi
rabilˢ eciā fuit ibi potēcia. qa
ego deus īcorporalis egrediebar
de utō corꝑali salua vḡitate.
Ergo qꝛ hō erat difficilˢ ad cre
dendū. mater vō ē totiꝰ hūili
tatis amica. ideo placuit ad
tēpꝰ pulchritudinē ⁊ ꝑfcōne eiꝰ absc͂odi
ut ⁊ mr habēt aliqđ meritū
qˢ ꝑfectius crnarer. et deus glo
rificarer aplꝭ in tpe illo. q̄ ꝓ
missa iplē velle bonis ī mirā
malis aūt ī retribucionem.

Item cur non ostendi hominibus nativi-
tatem meam. Respondeo. Licet dyabolus a-
miserit dignitatem condicionis prime,
non tamen amisit scientiam que ei est ad pro-
bationem bonorum et confusionem pravorum.
Ut ergo humanitas mea cresceret
et ad prefinitum tempus perveniret, ideo ab-
scondendum erat misterium pietatis
mee dyabolo. quia occulte venire
volui ad debellandum dyabolum et
despectus esse statum propter arrogan-
tiam hominum deprimendam. Ipsi quoque pe-
riti legis que in libris suis lege-
bant despexerunt. quia veni humilis.
Et quia superbi erant, noluerunt au-
dire iusticiam veram que ex fide res-
surreccionis mee est. Ideo confundentur
cum venit filius perdicionis in superbia
sua. Si vero venissem potentissimus
et honorabilissimus, quomodo tunc humi-
liatus fuisset superbus? Aut nunc su-
perbus ingreditur celum? Nequaquam. Veni
ergo humilis ut homo addisceret humi-
litatem et abscondi me a superbis. quia
nec mea divina iusticia, nec
seipsos intelligere voluerunt. Item.
Quare fugi in egiptum. Respondeo. Ante
prevaricacionem mandati unica vi-
a erat ad celum lata et lucida.
Lata in virtutum habundancia, luci-
da in sapiencia divina et obediencia bo-
ne voluntatis. Transmutata er-
go voluntate inchoate sunt due
vie, una ducebat ad celum, alia
abducebat. Obediencia duxit ad ce-
lum, inobediencia seduxit. Quia ergo in
hominis arbitrio erat eleccio boni et ma-
li, scilicet obedire et non obedire, ideo
peccavit, quia aliter voluit quam ego

deus volui eum velle. Ut ergo homo
salvaretur, iustum et dignum fuit ut a-
liquis veniret talis qui et redimeret et o-
bedienciam perfectam haberet et innocen-
ciam. et in quo vellet ostendere posset
ondere caritatem. et qui vellet maliciam.
Sed ad redimendum homines non debuit
mitti angelus. quia ergo deus gloriam me-
am alteri non tribuo. Nec inventus est homo
qui per seipsum posset placare me et mi-
nus pro aliis. ideo ego deus solus ius-
tus veni iustificare omnes. Quare autem
ego fugi in egiptum? In hoc infirmi-
tas humanitatis mee ostensa est, prophecia
quoque completa est. Exemplum eciam dedi fu-
turis. quia quandoque persecucio declinanda
est propter maiorem futuram gloriam dei.
Quod vero non inveniebar a persecutori-
bus, consilium deitatis mee prevaluit
humano. quia pugnare contra deum non
est facile. Quod vero infantes occisi sunt,
signum passionis mee future erat,
et misterium vocacionis et caritatis
divine. Nam licet ipsi infantes non
perhibuerint testimonium voce et
ore, perhibuerunt tamen morte. sicut
congruebat infancie mee. quia prius
erat ut in sanguine innocencium laus
dei perficeretur. Nam licet malicia iniusto-
rum eos iniuste afflixerit, mea tamen
permissio divina eos non nisi iuste ex-
posuit ad ostendendam maliciam homi-
num. et deitatis mee incomprehensi-
bile consilium et pietatem. Ergo ubi
in pueris efferbuit iniusta malicia,
ibi iuste superhabundavit misericordia et
gracia. Et ubi lingue defuit con-
fessio et etas, ibi sanguis effusus ac-
cumulabat perfectissimum bonum.

Itē. cur pmitto me blasphema
ri. rn̄deo. Scptū ē ei q̄ cū dauid
rex declinarꝫ psecutionē filij. q̄
dā ī uia maledixit ei. Quē ser
ui ei9 volētes occidē ꝓhibuit eos
dauid duplici de causa. Pmo. qꝛ
spē habuit ṙensiōis. scdo qꝛ cōsi
derauit ꝓp̄ia infirmitatē ⁊ pctm.
et fatuitatē maledicētis. deiq̄ ī
se paciam et bonitatē. Ego sum
dauid ī figura. Hō q̄ppe pseqūt
me tanq̄ serui9 dn̄m p mala o
pera sua. eiiciēdo me de regno me
o. id ē de aīa quā creaui. q̄ meū
regnū ē. Deniq̄ rephendit me
tanq̄ iniustū in iudicio. blasphēat
etiā me qꝛ ipaciēs sū. Vex qꝛ
mitis sū suffero īsipiētia coru.
et qꝛ iudex sū expecto ꝯu'sionē
eoꝝ. usq̄ ad ultimū pūctū. De
mū qꝛ hō credit magis falsita
ti q̄ vitati. diligēs plus mūdū
q̄ me deū suū. ideo non miru
si mal9 tolerat ī malicia sua. q̄a
nec uult īquirē vitatē. nec resi
piscē a malo suo. Reuelatio.
viij. In q̄ xp̄c loq̄t̄ spōse sue lau
dat frequētatiōnē confessionis
sue. ne homo amittat grām
Filius dei dei quā habz.
loquit̄. Vbi ignis est
ī domo. necesse ē fora
men quo exeat fum9. ut īhabi
tator ex calore gaudeat. Sic q̄
cūq̄ spm et grām meā diuā
tenē desidat. utile ē sibi ꝯfessio
nē ꝯtinuare. p quā egrediat̄
pctī fum9. Na licꝫ meus diu9 [spūs]
ī seipō īmutabilis sit. tn̄ a cor
de illo se cicius subtrhit. qd' humi
tatis ꝯfessio nō custodit. Re
uelatio. viij. In q̄ xp̄c dicit q̄ ho
mīes q̄ delectāt in carnalibz et
terrenis delicijs. desideria celes
tia et caritatē ac memoriā pas
siōis ei9 ⁊ etni iudicij ngligentes.
istoꝝ oīo ē q̄i son9 collisoꝝ la
pidū. et picient' a cōspcū dei
abhoīabilit'. tanq̄ abortiu9 et
īmūd9 pān9 menstruate.
Ille cātabat. Eripe me dn̄e
a viro iniquo. Hec vox ē ī
auribz meis. q̄i son9 duoꝝ
lapidū collisoꝝ. Eius q̄ppe coꝝ.
q̄i cū tribz vocibz clamat ad me.
Prima dicit. Ego volo habē vo
lūtatē meā ī manu mea. dor
mire ⁊ surgē. et loq̄ placētia.
dabo corpi qd' appetit. pecuniā
desidero ī bursa. mollicīē vestiū
in dorso. Cū hec ⁊ alia habuero.
reputo feliciora ista oībz alijs
donis ⁊ v'tutibz spūalibz aīe de
cida vox ei9 ē ista. Mors non
ē nimis dura. iudiciū nō ēita
seuerū ut scribit'. Minat' dura
ora ꝓp' cautelā. dant' minora
ꝓp' miam. Ideo si habuero vo
lūtatē meā ī pn̄ti. aīa trāseat
ī futrō sicut pt. Tercia vox ē ista.
Deus nō redemiss hoīem n̄ da
re vellet ei celestia. nec fuisset
pass9 n̄ reducē vellꝫ nos ad pa
triā. Aut q̄re pass9 ē. a' q̄s ꝯpu
lit eū pati. Ppe celestia nō
ītelligo n̄ ex auditu. et utrū
credendū sit scptuīs nescio. Vn
de si habē posse volūtatē meā

hoc recipem p celesti regno. Et
re talis ē ei9 voluntas. ideo qi so
nus lapidū ē vox ei9 ī auribus
meis. Sz o aīce indeo tibi ad vo
cē pmā. Via tua nō tēdit ad ce
lū. nec passio caritatis mee sa
pit tibi. ideo aptū ē tibi ifern9.
et qz diligis ifima + terena. io
vades ad iferiora. Ad scdam
vocē indeo tibi. Fili mors erit
tibi dura. iudiciū intolerabile.
et fuga ipossibil. n ce emedes.
Ad tciā vocē dico tibi fr. Oia
opa mea ex caritate feci ut ees
m̄ filis. + ausus redires ad me.
Nūc opa mea sūt mortua ī
te. vba mea onerosa + via me
a neglecta. ideo restat tibi sup
pliciū. et societas demonū. qa
vertis ad me dorsū. calcas sub
pedib9 signa hūilitatis mee. +
nō attēdis qlis ī cruce steti an
te + p te. Ego qppe cplicat stet
p te. Pmo sicut hō cui9 oculum
culcell9 penetrat. scdo sicut hō cu
ius cor gladio pforaret. tcio. si
cut hō cui9 p dolore istātis tribula
cōis oīa mēbra contremiscerent.
Passio qppe mea amarior m
erat q̄ punctura ī oculo. attn̄ e
ā ex caritate paciebar. Dolor
q̄ mris mee plus movit cor
meū q̄ ppus. attn̄ cū sustine
bā. Oīa etiā intiora mea et
extiora mea diu + istāte pas
siōe + dolore tremuerūt. non
tn̄ dimisi ac recessi. Sic igit ste
ti an̄ te. s tu oīa obliuisceris
et negligis + ptepnis. ideo sicut

abortiuū + pan9 menstruate pro
icieris. ¶ Interrogatio xiij. qōes.
Ite apparuit religios99 s. vij.
dicēs. O iudex qro a te. Cur
ab alijs cici9 subthit gra tua.
et alij diu tolant in sua mali
cia? Itē. cur alijs ī iuuentute tri
buit gra. alij ī senectute puat
ea? Itē. cur alij tbulat ultra
modū. alij sūt qi securi a tbu
lacōe? Itē. cur alijs itelligentia
et igeniū dat icorpalit + doci
le. alij sūt sicut asini sine itel
lectu? Itē. cur alij nimis idura
t. alij psolacōe mirabili pfunda
tur? Itē. cur malis dat maior
psperitas ī mūdo q̄ bonis? Item.
cur un9 vocat ī pncipio. ali9
circa fine? Responsiōes. Rndit
iudex. Oīa opa mea ab icio sūt
ī psciā mea. et oīa qcūqz facta
sūt. ad solaciū hoīs creata sūt.
Verū qz hō pfert voluntate sua
voluntati mee. ideo ex iusticia
auferūt ei bona sicut qta ptrui
te ut sciat hō oīa raciōbilia +
iusta apud deū. Et qz multi ī
grati sūt gre mee. + tato ideuo
ciores fiūt q° pl9 mltiplicat eis
dona. pptea cici9 auferūt ab
illis dona. ut psiliū deitatis
mee maifestet celeri9. + ne hō
ī mai9 iudiciū suū abutat gra
mea. Cur at aliq ī malicia diu
tolant. racio ē. Qa mlti it ma
la sua habent aliqd tolerabile.
na aut pficiūt alijs. q cautela
sūt alijs. Sicut saul cū arguet
a samuele. modicū videbat

in ꝯspc̄u hoim peccasse. ſʒ dauid
plus. Attn̄ iſtare ꝓbacōe ſaul ī
obediēs recessit a me deo suo. et
ꝯsuluit phytonissā. dauid vō in
teptacōe factꝰ ē fidelior ſuſtinēs
paciēt' illatā. et reputꝰ accide
cia sibi ꝓ pctīs suis. In hoc igit'
q̄ ego paciēt' ſuſtinui ſaulē. de
mōstrat' īgratitudo ſaulis ⁊ pa
ciēcia deitatis mee. Cʒ vō da
uid electus ē oñdit' ꝓſc̄ia mea
et humilitas futā dauidis ⁊ ꝯt'
no eiꝰ. Itē cur aliquibʒ gr̄a au
fert' in senectute. vndeo. Oibʒ
dat' gr̄a ad hoc. ut ab habētibʒ
diligat' dator gr̄e. Ergo q̄ʒ ml'
ti sūt ēc̄a fine īgrati gr̄e mee
diuine sicut salomon. ido iustū
ē ut auferat' in fine qd nō cus
todiebat' sollicite an̄ fine. Nā
donū ⁊ diuina gr̄a mea auf'
tur qn̄ʒ ꝓpt' negligēciā accipiē
tis. q̄ʒ nō attēdit q̄lia accepit ⁊
q̄ reddēt. Aliq̄ʒ ꝓpt' cautelā ali
orꝫ. ut vnusq̄uisq̄ʒ ſtās ī gr̄a ſp
metuat. et de casu alioꝝ caueat.
q̄ʒ ēcia sapiētes ceciderūt ex
negligēcia. et ēciā q̄ aīa mei
videbat'. ꝑ īgratitudinē supplan
tati sūt. Itē cur aliq̄bʒ maior
ē t̄bulacio. vndeo. Ego sū oim
ꝯditor. ideo nulla t̄bulacio veit
sine ꝑmissiōe mea. sicut ſcptū
ē. Ego sū deus creans malū. id
ē ꝑmittēs t̄bulacionē. q̄ʒ nec t̄
bulacio accidit gētibʒ sine me.
et sine racōbili causa. Nam
ꝓphē mei ēciā ꝑdixerūt multa
de aduſitatibʒ gētiliū. ut eiudi

cēt' flagellis negligētes ⁊ abu
tētes racōe. et ut ego d's oīa ꝑ
mittēs ꝯgnitꝰ eſſē ⁊ glificarer
ab oī nacōe. Si igit' ego deus nō
parco paganis a flagellis. miꝰ
ꝑcā hijs qui copiosiꝰ dl'cedinē
diuine gr̄e mee ꝯgustauerūt.
Cʒ ergo t̄bulacio alijs ē minor
alijs maior. hoc ideo ē. ut hoīes
caueant a pc̄ō. et ut t̄bulati
ī p̄nti ꝯsolacionē obtineat in
fucō. Nā oēs q̄ iudicant' ⁊ q̄ se
ipsos iudicant ī hoc sclō nō vei
ent ī futm̄ iudiciū. ſʒ sicut ſcptū
ē. t̄nſibūt de morte ī vitā. Nc̄
at alij supportāt' a flagello. hꝰ
ideo ē. ne flagellati. mīmuā
do icurrāt iudiciū ꝯ̄tinuū. q̄ʒ ml'
ti sūt. q̄ nō merēt' in presenti
flagellari. Quidā ēciā sūt ī
hac vita. q̄ nec corpali n' ſpū
ali molestia ꝯ̄tuant'. q̄ ita secu
ri sūt q̄ʒ deus non sit. q̄ q̄ʒ ꝓpt'
iusticie opa eoꝝ deus pat eis.
Quibʒ formidādū vehement'
ē et dolendū. ne ego deus pces
eis ī p̄nti. ꝑ̄miſſꝰ aduenīā. et
nō ꝯpūctos diuiꝰ dāpnē. Alij
vō nec gaudēt sanitate corpis
nec ꝯsolacōe intīni aī ⁊ tn̄ ſtāt
ꝓ posse suo ī seruicio meo. Qda
ēciā ab utō mr̄is usq̄ʒ ad finem
affliguꝰ' infirmitatibʒ. quoꝝ ō
niū t̄bulacōes ego ita modero
ego eoꝝ deus ut nichil fiat sn̄
causa ⁊ r̄munacōe. Itē cur ali
q̄ habēt maiorē itelligēciā in
deo. Nichil ꝓdest aīe ad et'nā
salutē qn̄ta q̄s habūdauerit

sapientia. n̄ et fulgeat bona vita.
ymo utilis est habere minorem sciam
et meliorem vitam. Preterea unicuique
moderatur ratio. per quam si preerit vix
erit obtinere per celum. Verumptamen
ratio est dissilis in multis iuxta na
turalem et spiritualem dispositionem. Na
sicut homo per divinum sermonem et virtu
tes perficiat in virtutum perfectionem. sic et
per voluntatem malam et naturam malam
dispositionem et pravam educationem
homo defluit in vanitates. Multorum
est quod naturam patitur defectum. quam contra
naturam conatur et peccat. Ergo
non sine causa est quod ratio in aliquibus
est magna licet inutilis sit in illis qui
sciam habent sed non vitam. in aliis vero
est scientia minor sed melior usus. In
quibusdam vero concordat ratio et vi
ta. et econtra in aliis nec ratio nec
vita. Hec igitur varietas provenit
quandoque ex ordinatione mea divina per
missione. aliquando ad utilitatem hominum. aliquando
ad tribulationem eorum et eruditi
onem. quandoque propter iustitudinem et tempta
tionem. quandoque propter nature defectum et laten
tia peccata. Provenit etiam quandoque propter
occasionem vitanda maioris pec
cati. et quia natura non est aptior ad
maiora percipienda. Omnis ergo qui
grandem intellectum habet. timeat ne
gravius si negligens fuit inde iu
dicetur. Ille vero qui non habet intel
lectum et ingenium gaudeat. et de
modico quod habet quantum potest operetur.
quia a multis occasionibus peccati est liberatus.
Nam petrus apostolus in iuventute obli
viosus erat. iohannes ydiota. qui in
senectute apprehenderunt veram

sapientiam. quia principium sapientie consequuntur.
Salomon vero in iuventis erat docilis
et aristotiles subtilis qui non apprehe
derunt initium sapientie. quia nec glorifica
verunt sapientie datorem ut debuerunt.
nec imitati sunt quod scierunt et do
cuerunt. nec sibi sed aliis didicerunt.
Sed et balaam habuit sciam quia
non imitatus est. et ideo asina corri
puit eius insipientiam. Et daniel iu
venis iudicabat seniores. Et quia
litteratura non placet michi sine vita bo
na. ideo necesse est ut qui abutuntur vo
corriguntur. quia ego omnium deus et dominus
do sciam hominibus. et corrigo sapientes
et insipientes. Item. cur aliqui indurantur.
video. Quare pharao induratus erat
non mea voluntate sed propria. quia nolu
it conformare se divine voluntati
mee. Nam induratio nichil est aliud
nisi subtractio mee gratie divine. quod ideo
subtrahitur quia homo non tribuit michi deo
illud quod habet liberum scilicet propriam vo
luntatem. sicut per exemplum intelligere
potes. Homo erat possidens duos a
gros. quorum alter incultus manens. alter
certis temporibus fructificabat. Cui
dixit amicus suus. Miror inquit amicus
tuus sapiens et dives. cur agros tu
os diligentius non excolis. aut cur
non tradis aliis excolendos. Respondit
iste. Alteri agrorum quantamcumque dili
gentiam exhibuero. nichil producit
nisi herbas pessimas. quas bestie no
cive occupant et depascunt locum.
Cui si adhibuero pinguedinem. tan
lasciviendo insolescit. quia etiam si mo
dicum frumenti produxerit. plures as
cendunt zyzanie quas dedignor

collige. q2 frumentū nō desidero
n̄ puerū. Ergo ꝯsultius ē tale a
grū dimitte incultū. q2 tūc bestie
nō occupāt locū. nec occultāt se
ī hedris. Et si aliq̄ herbe amare
pullulāt. utile ē ꝓ omībȝ. q2 gus
tatis illis discūt suauia nō fasti
dire. Alter vō ager scdm̄ tēpera
ē tpm̄ dispositꝰ ē. cuiꝰ qdā ps ē
petrosa et indiget pīguedīe. alia
hūida īdigēs calore. alia sicca ī
digēs huore. Ido scdm̄ q̄litatē a
grī opus meū volo tpare. Ego
itaqȝ deus simil' sū hoī isti. Pri
mus at ager ē libā motio volū
tatis data hoī. quā magis mo
uet ꝯ me q̄ ꝓ me. q̄ et si aliq̄
placita m̄ fecit. ī pluribȝ tn̄ me
ꝓuocat. q2 voluntas hoīs et mea
nō ꝯcordat. Sic et pharao fecit.
q̄ cū ex c̄tis signis ꝯgnosceret po
tēciā mea. nichilominꝰ firmauit
mētē suā ꝯ me. stādo ī mali
cia sua. ideo expꝯtꝰ ē iusticiam
mea. Nā q̄ nō bone ūit' m̄imi
iustū ē ut ī maxis nō glorietur.
Alt' vō ager ē obia bone mētis.
et abiectio voluntatis ꝓpe. Talis
mēs si ē arida ī deuocōe expec
tare debet pluuiā mee grācie
diuine. Si ē petrosa ꝑ ipacia
et obduratione. cōnimit susti
neat purgatione et correptio
nē. Si ē hūida ꝑ carnis lasciui
ā. aplectat' abstinētiā. et sit a
nial pati ad voluntatē posses
soris. q2 de tali mēte ego dēs mul
tū glorior. Ergo q aliq̄ īdurat'.
hoc facit voluntas hoīs m̄ ꝯtria.

Nā licȝ ego oēs volo ee saluos.
tn̄ nō ꝑficit' n̄ hō ꝑsonaliter
cooperatꝰ fuerit. ꝯformādo oēm
voluntatē suā voluntati mee. Ez
vō nō oībȝ dat' eq̄lis ꝓcessꝰ et
grā. hoc ē occultū meū iudici
ū q̄ scio et modero vnicuiqȝ q̄d
expedit et debet'. q̄ et restringo
conatū hōis ne ꝓfundius cadat.
Nā mlti habēt talēm grām qui
operari sufficeret s3 rēnuūt. Alij
abstinet a pctō tiore supplicij. et
q2 facultatē peccādi nō habent.
vl' q2 pctm̄ delent eos. Et ideo
aliquibȝ nō tbuūt' dona maio
ra. q2 ego solꝰ q̄ noui mētes hōim̄
scio distribuē dona mea. Itē. cur
mali q̄nqȝ ꝓsperant' ī mūdo ma
gis q̄ boni. hoc ē indiciū mag
ne pacie et caritatis mee et ꝓ
batio iustor̄. Nā si solis aīas
meis dare tpalia bona. despa
ret mali. et supbiret boni. Sed
ideo dant' oībȝ bona tpalia. ut
ego dēs oīm dator et cr̄eator dili
gar ab oībȝ. et ut cū boni sup
biūt. ꝑ malos erudiat' ad iusti
ciā. Intelligāt eciā oēs q tpa
lia nō sūt diligēda nec m̄ deo
ꝓponēda s3 habēda ad sola suste
tatōez. et tāto feruētiores sint
ad seruitiū meū. q̄o minꝰ ī tpa
libȝ īueniūt aliq̄d stabilitatis.
Itē. cur vnꝰ vocat' ī pncipio alt'
circa finē. vndeo. Ego sū q̄ mat'.
q̄ vides ī filijs spem vite. alijs
dat fortiora alijs leniora. hijs
vō de q̄bȝ nō ē spes ꝯpatit'. et
facit q̄ntūcūqȝ pt. S3 si filij ex

meditamēto mrīs fuit detiores.
q̄d nīte ē tīc laborare. Sic ego
facio hōī cuius voluntas p̄uidetur
feruētior. et humilitas ⁊ stabilitas
ꝯstatior. huic accedit ḡra ī p̄n
cipio et subseq̄t in fine. Qui vō īt
mala etiā conat̄ et afficit ut
melior fiat. hic mēt̄ vocari cītā
finē. Qui vō ingratꝰ ē. nō mēt̄
admitti ad ubera mrīs. ¶ Re
uelatio. ix. In q̄ xp̄c loq̄ns spōse
ōndit ei q̄lit̄ de domo mūdi et
vicioꝝ ē iā erepta et libāta. et
q̄ ē iā deducta ad habitādū in
māsiōe sp̄s sc̄i. et ideo monet e
ā q̄ ꝯformet se cū eodē sp̄u p̄se
uerādo sp̄ mūda hūil̄ et deuota.
Filiꝰ loq̄bat̄ ad spōsā. Tu
es illa q̄ ī paupe domo
nutrita ī societatē m̄ḡ
noꝝ venisti. Quippe ī domo pau
peris tīa sūt. scʒ parietes maculo
si. fumꝰ nociuꝰ. ⁊ fuligo reples.
Sʒ tu es ducta ī domū ubi pl'chi
tudo ē sine macula. calor sine fu
mo. suauitas sine fastidio reples.
Domꝰ vō paup̄ ē mūdꝰ. cuiꝰ p̄ie
tes sūt sup̄bia. obliuio dei. habū
dācia pc̄ti. īconsideratio futuroꝝ.
Hij p̄ietes maculāt. q̄r op̄a bona
ānichilāt. et abscōdūt ab hōie
faciē dei. Fumꝰ vō amor ē mū
di. hic noꝝ ocul'. q̄r īntellcm̄ aīe
offuscat. et facit ī sup̄uacuis sol
licitum. Fuligo vō voluptas est.
q̄r et si delctat ad tēpꝰ. nūq̄ tn̄
saciat nec replet bonitate et'na.
Ab hijs ex̄it̄ tu es abstrcta ⁊ duc
ta ī masiōne sp̄s sc̄i. q̄ ē in me ⁊

ego ī eo. q̄ ⁊ ꝯcludit te ī se. Ipse
quippe mūdissiꝰ ⁊ formosissiꝰ. sta
bilissiꝰ ē. q̄r oīa sustētat. Ergo cō
forma te habitatori domꝰ. manē
do mūda. humilis et deuota. ¶ In
trogatio. xiiij. hn̄s q̄ōes. v.
Iste apparuit religiosꝰ q̄s. dices.
Iudex q̄ro a te. Cur aīalia
paciūt̄ īcomoda cū nō hn̄t et'nā
vitā. nec utūt̄ ratione? Ite. cur
nascūt̄ oīa cū dolore. cū ī oīm na
tiuitate nō sit pc̄tm̄? Ite. cur in
fās portat ĩq̄tatē p̄is. cū nō no
uit peccare? Ite. cur hoc ꝯtingit
frequētius. q̄d nō p̄uidet? Ite. cur
morit̄ malꝰ bona morte. et iustꝰ
q̄nq̄ʒ mala sicut ⁊ iniustꝰ? Rn̄siōes.
Rn̄dit iudex. Amice licʒ iq̄sitio
tua nō sit ex caritate. tn̄ r̄ndeo
tibi ad alioꝝ caritatē. Queris
cur aīalia paciūt̄ infirmitates.
Hoc ē ideo. q̄r ī eis sicut ī ceteris
oīa sūt iordinata. Na ego oīm
naturaꝝ ꝯditor dedi vnicuiq̄ʒ nē
t̄pamētū ⁊ ordinē suū. ī q̄o vnū
q̄dq̄ʒ mouet̄ ⁊ viuēt. Verū post
q̄ hō ꝑpt̄ q̄ facta sūt dilcōri suo
idē m̄ deo se opposuit. ceperūt et
oīa alia iordinationē suā suscipē.
et oīa q̄ eū r̄uerēri debent. ceperūt
se ei opponē ⁊ adūsari. Ideo ex huꝰ
iordiacōis vicio sicut hōī sic ⁊ aī
malibʒ plurima ꝯtigūt molesta
et adūsa. Ceterū etiā aīalia q̄nʒ
paciūt̄ ꝑpt̄ intēpanciā natē sue
q̄nq̄ʒ ꝑpt̄ mitigationē feritatis
sue. et purgationē ipiꝰ natē. q̄nʒ
ꝑpt̄ pc̄cā hoīm. ut cū illa plaga
tur et subtrhūt̄ que diligit hō. at

tedat ipe ho qnta pena dignus
sit q maiori ntit racōe. Etem n
exigent pcā hoim nō ita singula
rit aīalia q ad manū hois sūt af
fligent. Sz nec ipa sine magna
iusticia patiūt. Nā aut erit eis
ad celeriorē vite finē. ꝗ ad mīo
rē miserie laborē et naīe fortis
ꝯsumptionē. ꝗ ꝓpt mutationē tpm.
ꝗ ex iniuria hoīs labore ꝑueīete.
Timeat ergo ho ꝑ cetis me deū
suū. et tāto minor sit eā caritas
meas et aīalia. quibz et ꝓpt me
earū creatorē misetū debet. Ideo ei ꝑ
cepi hoi de sabbato. qz cura ē m
de oī creatura mea. Itē. cur oīa
na scūt cū dolore. rndeo. Ho qn
ꝯtēpsit delcātionē pulchrimā.
stati icurrit vitā laboriosā. et
qz iordinatio icepit i hoīe et ꝑ
hoiem. iusticia mea ē ut i alijs
creaturis q sūt ꝓpt hoīnē. iusti
a mea ē. ut etiā alijs creaturis
q sūt ꝓpt hoīem aliq amaritudo
sit. ꝓpt delcāmetū sui tpametū.
et nutrimētū sui fometū. Ergo nas
cit ho cū dolore et ꝓgredit cū la
bore ut ad qetē verā festinaē stu
deat. Moꝛit vō nudꝰ et paupet
ut refrenet iordiatū motū suū.
et timeat futurā discussionē. Aia
lia etiā pariūt cū dolore ut ex eis
sīi tēpet amaritudo. et ꝑticipēs
sit hois i labore et dolore. Ꝓpterea
ho qnto nobilior ē aīalibz. tanto
feruētius diligat me deū creato
rē suū. Itē. cur pueri portat iniq
tatē pris. rndeo. De qd de imūdo
ꝓcedit nō pt ēē mūdū. Itaqz pmꝰ

ho qn illā pulchritudinē inocētie
ꝓpt iobedientiā amisit. eiectꝰ ē de
padiso gaudij et inolutꝰ i imū
dis. Ad hāc igit inocētiā recupe
rādā. nullꝰ ex seipo iuentꝰ ē suf
ficies. Ideo ego misericors deus
i carne veniēs istitui baptismū
qꝰ puer libāt a pena imūdicia
et pctō. Et ꝓpt hoc filiꝰ nō porta
bit pctm pris. sz vnusqsqz i pctō
suo moriet. Verūptm mlcōcies
ꝯtigit qꝛ filij imitant pctā prīu.
ideo sepiusqꝫ puniūt pctā patrū
i filijs. nō qꝛ ipunita erūt i prīs.
licz pene pctōꝝ differat ad tps.
Unqꝫ etiā pctā prīm visitat.
sicut scptū ē i quarta gnatione.
qꝛ diuina iusticia mea ē ut cū
filij nec ꝓ se nec ꝓ prībz studeāt
mitigare irā meā. puniāt cū
prībz quos ꝯ me secuti st. Item
cur hoc qd nō puidet ꝑueīt fre
qntius. rndeo. Sepius enim ꝑ ea ꝑ q
peccat ho punietur. Et qs itelligit
ꝯsiliū dei. Mlta ergo mlaqiūt me
nō scdm sciam sz ꝓpt mūdū. alij
plus iusto timēt. alij minꝰ ꝑsu
mūt. alij i ꝯsilijs suis supbiunt.
ideo ego deus q oim opor salutē
facio qnz illud ꝑuenire qd ho plꝰ
plus timet. qnqz aufert illud qd
plus iusto diligit. qnqz qd sollic
tius puidet et desidat elōgat.
ut ho ꝑ oībz sup me deū suū timeat
diligat et agnoscat. Itē. cur ho
malꝰ morit bona morte sicut
iustꝰ. rndeo. Mali āt habēt qnz
qdā bona opa et faciūt qdam
iusticie opa ꝑ q i prīti remune
[...]

randi sunt. Similiter et iusti faciunt aliquando quedam mala pro quibus in presenti flagellandi sunt a expertorandi. Ideo quia ipse scienti omnia incerta sunt et omnia reseruantur in futurum. et quia unusquisque oimn introitus non et unus exitus omnium debet esse. quia non exitus sed vita bona facit hominem. Decipitur quia malis aduenit exitus sicut iustis hoc est ex diuina iusticia mea. quia illum exitum desiderabat. Nam diabolus perdens suorum amicorum exitus. procurat eis quando mortis tempora ad presumptionem eorum et vanam gloriam. et deceptionem sicut in illis libris qui a poetis intitulantur inuenitur. ut post mortem quasi iusti laudentur. Et est iustis prouenit quando flebilis exitus ad eorum maius meritum. ut qui semper in vita sua in virtutibus solliciti fuerunt. per mortem contemptibilem liberi euolarent ad celum. quamuis nec ipsa prisma ta mundanda inuenirent. Sicut enim scriptum est quod leo occidit prophetam inobedientem et non comedit ex cadauere. sed custodiunt illud. Quod enim leo occidit corpus quid aliud innuit nisi permissio mea diuina. ut inobedientia prophete puniretur? Quod vero de cadauere non comedit. ostensio bonorum operum prophete fuit. ut purgatus in presenti. iustus in futuro inueniretur. Propterea timeat unusquisque discutere iudicia mea. quia sicut incomprehensibilis sum virtute et potentia sic terribilis sum in consiliis et iudiciis meis. Ne enim volentes quedam comprehendere in sapientia mea. exciderunt a spe mea. ¶ Reuelacio .x. In

qua monet eam quod non turbetur si verba sua diuina in reuelacionibus ei data inueniuntur aliquando obscura aliquando dubia aliquando incerta. quia hoc fit ex certis causis hic assignatis et occulta iusticia diuina. Consulit tamen quod cum paciencia et timore et perseuerantia humilitatis semper expectent euentus et promissiones verborum eius. ne propter ingratitudinem reuocet gratia promissa. Dicit etiam quod multa corporaliter dicta sunt. que non corporaliter sed spiritualiter perficientur.

Filius loquitur ad sponsam. Noli turbari si loquor unum verbum obscurius. aliud expressius. aut si aliquem dico nunc seruum meum vel filium et amicum et iterum inuenitur contrarium. quia verba mea diuisimode possunt interpretari. Sicut dixi de uno quod manus eius fieret mors eius. et de alio quod non accederet ad mensam meam amplius. Et ideo dicitur. quia aut dicturus sum tibi cur ita dixi. aut videbis opere fine vitatis sicut in istis duobus. Numquam etiam dico aliquando obscure ut et timeas et gaudeas. Timeas ne alio modo eueniat propter paciam mea diuina. qui noui mutaciones cordium. Gaudeas. quia voluntas mea adimpletur semper. Dicit etiam in veteri lege multa dixi que magis spiritualiter quam corporaliter intelligi debeant. sicut de templo et dauid et ierusalem. ut homines carnales spiritualia addiscerent desiderare. Nam ad approbandam fidei constantiam et amicorum meorum sollicitudinem multa dixi et promisi que secundum diuersos spiritus mei effectus diuisimode a bonis et malis intelligi possent. et ut in diuersis statibus singuli habeant. unde exercitari et probari possit et a

me erudiret. Que vero obscure aliq
dicta sunt ex iusticia mea e. ut spi
(meu) ritu᷒ absco̅deret et unusquisq pacienter exp
ectet graciā meā. ne forte sibi spi
ritu̅ meu̅ sp cito tpe insinuaret et
oes expectando tepescerent. Multa
etiā pmissi q ppt hoim ingratitudi
nē subtracta sunt. et multa corpalit
dicta sunt q spualit pficient. sicut
de ierlm et de syon. q iudei sic
sicut scriptu̅ ē. cecū pplo dnū et surd⁹.
Ite appuit q s. di Interrogatio.
tes. O iudex quo a te. xv. qoes. vij.
Cur multa creata st q nullius vide̅
t utilitatis? Ite. cur aīe manentes
i corpe vl de corpe egredientes co̅
muniter no videntur? Ite. cur amici
tui rogantes te no sp exaudiunt?
Ite. cur multi volentes face mala
no pmittunt? Ite. cur qbusdā no
merentibz mala adueniunt? Item.
cur qbusdā adheret dyabolus et sp
ē psens. aliis nunq? Ite. cur qui
spm dei habet peccant? Responsiones.
Rndit iudex. Amice. sicut opa me
a multa st. sic et mirabilia et inco
phesibilia. et si multa sunt. nulla tn̅
sine causa. Homo quippe silis ē puero
q nutritus ē in carcere et tenebris.
Cui si diceret mater q lux et stelle
sunt no crederet. q nunq vidit. Silit
hō postq desinit luce vera. no
delectat n̄ i tenebris. iuxta vbu̅
vulgare. Qui assuescit malo. vi
det ei dulce ee malu̅. Igit qmus
intellcs hois obscuratus sit. i me tn̅
no ē aliq obnubilatio nec trāsmu
tatio. q ita oīa tpate et honeste et
sapienter dispono et disposui q ni

chil sine causa et utilitate frm ē.
ymo nec mōs altissi nec hemi
nec lacus. sz nec bestie nec repti
lia etiā venenosa. Sz sicut hoim
ita et creaturarū oim puideo utili
tati. Ego quippe sic silis hoi. q alia
loca habet ad spaciandu̅. alia ad
utēsiliu̅ custodiā. alia p aīalibus
mitibz et inuitibz. alia ad muni
ones et mistia et osili sui. alia
ppt tre dispositione sic ognuete.
alia ad hoim correptione. Sic e
go deus oīa ordinaui racioābilit
alia ppt hois utilitatē et delca
tione. qdā ppt ferarū et auiu̅ di
uiticula. qdā ppt exercitatione
et cupiditatis hūane refrenaciā.
qdā ppt elemētorū ouenienciam.
qdā ppt opm meorū amiratione
qdā ppt pccorū puñitione et supiorū
et iferiorū oueniēncia. qdā ppt cau
sā mi ognitā et reseruatā. Ecce
et apis brevis et puula ad ofici
endu̅ mel multa scit de multis eli
gē. sicut et cete minute et magne
creature. q vincunt hoiē i soller
tia et discrecoē hbaru̅ et osidaci
oē utilitatis sue. et multa st illis
pficua q nociua sunt hoi. Quid
ergo miru̅. si sensus hois i firmus s
ad discedu̅ et itelligedu̅ mirabi
lia mea. cu̅ etiā vincat a minu
creaturis? Ecce qd deformius ra
na et serpēte. qd otēptibilius
lappa et urtica et silibz? Et tn̅ il
la valde bona sūt. scientibz discer
nē opa mea. Et ita quicqd sūt.
ad aliqd utilitatis sūt. et unuqd
qz qd mouet scit quo nā sua

subsistē potīt ⁊ roborari. Quia
ergo oīa opa mea mirabilia sūt.
et oīa me laudāt. ideo hō q̄nto
pulchior ⁊ platꝯ ē ceṫis. tāto p
ceṫis obligacioē se sciat ad hō
rē meū. Alioqn̄ n̄ ipetꝯ aq̄ru
aliq̄bꝫ tmīs motiū coartaret ubi
eēt hoim tuta habitatio. Et n̄
eēt bestijs refugiū. quo effugerent
cupiditatē isaciabile hoim. Et
si hōi esset oīa ad votū. nūq̄d re
quireret celestia. Sz nō bestie nec
laboraret nec timeret. dissolue
ret ⁊ infirmaret. Ideo plima o
pera mea sūt ī absc̄odito. ut e
go deus mirabil' ⁊ icōprehēsibi
lis sim cōsrucꝯ et honoratꝯ ab hoī
bus. ex āministracōe sapie mee.
ī creacōe tāmaꝫ creatādū meaꝫ.
Itē. cur aīe nō vident' ab hoīe in
p̄odeo. Q̄a loge melioris nāe ē
q̄ corpꝯ q̄r ex v̄tute deitatis mee
ē et imortal' pticipatione habes
cū āgelis. p̄stācior oībꝫ placētis
nobiliorq̄ toto mūdo. Ergo q̄a
aīa nobilissie ⁊ infinite nāe ē.
tbnēs corpi vinificatione ⁊ ca
lorē et q̄r spūal' ē. ideo a corpa
libꝫ n̄ p corpales silitudīes vide
ri nullatenꝯ pt. Itē. cur āici mei
rogātes me ī orōnibꝫ suis nō sp
a me exaudiūt. Vndeo. Ego sum
q̄imater q̄ videns rogātē filiū
ɔ̄t salutē suā. differt petitione
eiꝯ exaudire. ɔ̄pesc̄es fletū eiꝯ cū
idignacōe q̄dā. q̄ quidē idigna
tio nō ē. ƀ misedia magna. Sic
ego deus nō sp̄ audio āicos me
os. q̄r ego meliꝯ video q̄ sint eis

utiliora ad salutē. q̄ ip̄imet. Nā
q̄d nō paulꝯ ⁊ alij efficacit' ora
uerūt. ⁊ tn̄ nō exauditi sūt. Sed
q̄re. Q̄a amici mei int' v̄tutū
habūdātiā quedā habēt īfirma
et purgāda. et ideo nō audiūt.
ut tāto sīt hūiliores ⁊ ad me fer
uētiores. quo ītēptacōibꝫ peccī ma
iori caritate a me illesi defen
dūt. et ɔ̄seruāt. Ergo idiciū mag
ne dilcōis ē. ut amici mei non
sp̄ exaudiāt ꝓpt' maiꝯ meritū.
et ad ɔ̄pbādā eoꝝ ɔ̄stātiā. Nā
sicut dyabolꝯ conat' si possꝫ vici
are vitā iusti p peccm̄ aliq̄d ā
p mortē ɔ̄tēptibilē. ut sic ɔ̄stācia
fideliū tepescēt. sic ego ꝑmitto
nō sine causa ɔ̄pbari iustū. ut eiꝯ
stabilitas alijs īnotescat. ⁊ ip̄e
sublimiꝯ corōet. Et sicut dyabo
lus non cito desinit teptare suos q̄r vi
det eos ꝓmptissios ad peccādū.
sic ego nō parco ad tēpꝯ electis
meis q̄r video eos paratos ad omē
bonū. Itē. cur aliq̄ volētes facē
mala nō ꝑmittūt'. Vndeo. Aliq̄s
habet duos filios. aliū obedietē
aliū iobediētē. pr̄ resistit iobe
dīeti q̄ntū valet ne excedat in
malicia. Obedietē vō ɔ̄pbat ex
citās ad maiora. q̄tenꝯ eiꝯ agi
litate etiā filiꝯ iobediēs incitet'
ad meliora. Sic ego sepe nō per
mitto peccare malos. q̄r int' ma
la sua aliq̄ bona faciūt. q̄bꝫ p̄fi
ciūt vl' sibi ip̄is vl' alijs. Ideo ius
ticia exigit ut nō statī tdat dya
bolo. nec hebeat effcm̄. ex plendi
velle suū sp̄. Itē. cur q̄busdā nō

merētibȝ adueniūt mala. vnde eo.
Ōis q̄cūqȝ bonꝯ ē m̄ soli deo ꝯg
nitꝯ ē. et q̄d mēt᷑. q᷑ m̄lta vide
t᷑ pulchra ⁊ nō sūt. Et auꝝ pbat
igniꝯ. Justꝯ v̄o ideo q̄rꝫ t̄bulat᷑ ut
alijs sit ī exēplū ⁊ sibimp̄i ī cōna.
Sic ⁊ iob pbatꝯ ē qui an̄ flagel
la bonꝯ erat. s̄ȝ ī flagellis ⁊ post
magis notꝯ fuit hoībȝ. Et tn̄ c᷑.
eū flagellaui q̄s discute velit v̄l
scire potit. n̄ ecorpe q̄ eū puci
in bndcoībȝ meis et ꝯseruaui
ne peccaret et temui ī teptacoi
bus. Et sicut sine mitis sius
pueni eū gr̄a mea. sic ⁊ cum
iusticia ⁊ mīa pbaui eū. q᷑ nullꝰ
iustificabit᷑ in ꝯspcū meo n̄ p
grām meā. Jtē. cur hij q̄ spm̄
meū habet peccat. vnde eo. Sps
deitatis mee nō ē alligatꝯ. s̄ȝ
ubi vult spirat ⁊ q̄n̄ vult rece
dit. nec habitat ī vase subdito
pccis. s̄ȝ ī eo q̄ caritatē habet. q᷑
ego caritas sū. et ubi sū ego li
bertas ē. Ergo q̄ accipit spm̄
meū peccare pt̄ si vult. q᷑ oīs
hō habet liberū arbitriū. Jtaqȝ q̄n̄
hō monet volūtatē suā ꝯt᷑ me.
sps meus q̄ ē in eo recedit ab
eo. n̄ ipe hō corripit᷑ ut corri
gat volūtatē suā. Sic balaam
voluit maledicē pplo meo. s̄ȝ nō
pmisi eū. Cūmuis ei pphā ma
lus et cupidꝯ erat. tn̄ loq̄bat᷑ q̄rꝫ
bona nō a se. s̄ȝ a spū meo. Nā
sepe bonis et malis dat spūs
mei donū. Alioq̄n illi magni
eloquētes de tā sublimibȝ non
disputassent. n̄ habuissent spm̄

meū. nec ita fatue delirassent. n̄
ꝯt᷑ me sensissent. et se ad supbiā
īclinassent. volētes plura scire
q̄ debuissent. Jtē. cur dyabolꝰ ma
gis ē pn̄s ⁊ adhēt aliq̄bȝ. vnde eo.
Dyabolꝰ ē q̄i lictor et pbator iu
storū. ideo pmissiōe mea vexat
quorūdā aīas. alioꝝ obnubilat cō
sciās. quorūdā etiā vexat corpa.
Coꝝ aūt vexat aīas. q̄ ꝯt᷑ ratio
nē peccātes ext᷑. se subdūt īmū
dicie ī fidelitati. Jlloꝝ v̄o turbat
ꝯsciās ⁊ corpa. q̄ ppt᷑ pccā aliq̄
in pn̄ti purgant᷑ et vexant᷑. Que
q̄dē vexatio etiā infantibȝ pmis
sa sepius aduenit. tā paganis
q̄ xpianis v̄l ppt᷑ ītuitā pn̄ti
et natē defectū. v̄l ppt᷑ t̄rorem
et humiliatione alioꝝ. v̄l ppt᷑ pec
cata aliq̄. iusticia mea sic mi
sericordit᷑ disponēte. ut hij q̄bȝ
aufert᷑ occasio peccādi v̄l ī fuꝰ
nō puniant᷑. v̄l sublimiꝰ coronēt᷑.
Silit᷑ etiā brutis m̄lta talia ꝯtin
gūt. v̄l ppt᷑ alioꝝ punitionē v̄l
ppt᷑ celeriorē vite finē. v̄l ppt᷑
natē sue ītēpanciā. Ergo q̄ dy
abolꝰ aliquibȝ adhēt et ē vici
nior pmissio mea ē. aut ppter
maiorē humiliationē ⁊ cautelā.
n̄ ppt᷑ maiorē cōna ⁊ sollicitu
dinē q̄rendi me. n̄ ppt᷑ pccā pur
gāda. n̄ q᷑ exigētibȝ meritis
q̄rūdā pena īchoat᷑ in pn̄ti.
duratura sine fine. Reue
latio. xj. Jn q̄ xp̄c dicit spōse.
q̄re ⁊ q̄n̄ ītepit ei ministrari
et īfundi ab eo v̄ba diuinarū
reuelationū ī spūali visione.

et dicit ei q̄ v̄ba p̄dicta reue
lationū q̄ in istis libris ꝯtinēt'
habet p̄ncipalit' istas q̄tuor v̄
tutes. Sanat ei sp̄ualit' sitiēte
verā caritatē. calefaciūt frigi
dos. ēbatos letificat. et debiles

Filij dei aīas sanat.
loqt'. Pnālia pt fieri
salubris pot9. scʒ frigido
ferro et duro lapide. de arbore
arida ꝛ herba amara. Scʒ quō?
Certe si calibs cadēt sup̄ mōtē
sulphureū. fortis tūc q̄de de ca
libe exiuʒ ignis q̄ succēdet mōtē.
ex cui9 calore oliua ꝑpe posita
licʒ ext' arida int9 tn̄ plena p̄i
guedīe īcipet fluē in tm̄ etiā q̄
herba amara sub oliua posita
ex defluēti oliua dulcescēt. ꝛ ita
poss; salubris pot9 fieri. Sic ego
sp̄ualit' feci tibi. Nā cor tuū
erat q̄i calibs frigidū ad amorē
meū. in quo tn̄ mouebat' scītil
la q̄dā modica amoris ad me.
scʒ q̄n cogitasti me dignū amo
re ꝛ honore sup̄ oēs. Scʒ sicut tūc (ror)
tūc cecidit sup̄ montē sulphureū
q̄n glīa ꝛ delectatio mūdana ad
uersabat' tibi. et iste marit9 tuus
q̄ p̄ actis carnalit' dilexisti a te
moriēdo auferebat'. Verūptn̄
volūtas ꝛ delectatio mūdana bn̄
ꝯpant' monti sulphureo. q2 tūc
rē ai. ꝛ fetorē ꝯcupiscētie ꝛ ar
dorē pene secū habet. Cūqʒ tūc
ī morte (sertis) mariti tui. cū m9 tuus
ꝯfut' ēbatoē ꝯtitēt'. tūc scītilla
amoris mei q̄ q̄i clausa latebat.
cepit exire. q2 ꝯsiderata vanita

te mūdi. oēm volūtatē tuā in
dimisisti. me sup̄ oīa desidāndo.
Adt' ista itaqʒ scītilla amoris
oliua arida. id ē v̄ba euāgelioꝝ
ꝛ ꝯlsatio doctoꝝ meoꝝ sapue
rūt tibi. ꝛ abstinētia placuit t'
ī tm̄. q̄ oīa q̄ p'us videbāt' ama
ra cepit dulcescē tibi. Cūqʒ
oliua cepiss; fluere et verba
mea reuelationū ī sp̄u tibi su
p̄uenerut. q̄dā stans sup̄ mōtē
clamauit dicēs. Ex isto potu
extīguit' sitis. frigid9 calescat.
letificat' turbat9. ꝯualescit in
firm9. Itaqʒ ego ip̄e deus sū qui
clamo v̄ba mea. q̄ tu sp̄uali vi
sioē frequēter a me audis. Saci
at p̄mo q̄i bon9 pot9 sitietes ve
rā caritatē. scd̄o calefaciūt fri
gidos. t'tio ēbatos letificat. q̄rto
debiles ī aīa sanat. Interroga

Iste. appa tio xvi. q̄nōes. v.
Vidit religios9 q̄ f. ī gradu
suo stās ꝛ dicēs. O iudex
quero a te. Cur scd̄m dictū eu
angelij. edi ponent' ad sinistrā.
et oues ad dextām tuā. nūq̄d
talibʒ delectaris? Itē. cū tu sis
dei fili9 coeq̄lis p̄ri. cur scribit'
q̄ nec tu nec āgeli sciūt horā
iudicij? Itē. cū sp̄s scūs locut9 sit
ī euāgelistis. cur tāta ē euāge
lioꝝ dissonātia? Itē cū tāta sa
lus sit toti hūano generi ī īcar
natoē tua. cur tāto tp̄e distulisti
īcarnari? Itē cū aīa melior sit
toto mūdo. cur ubiqʒ ꝛ sp̄ non
mittis amicos ꝛ p̄dicatoēs tu
os? Responsiones. Respōdit iudex.

Amice nō queris ut scias. s; ut
sciat malicia tua. Deniq; i dei
tate nichil ē carnale nec corpa
lit effigiatū. q2 deitas mea sps
ē. Nec mecū simul boni & ma
li cohabitare pnt. magis q̄ lux
siml & tenebre. S; nec dextera
nec sinistra ī deitate mea est
tanq̄ corpalit effigiata. s; nec
feliciores q̄ ad dextā mea erūt
q̄ ad sinistrā. S; p silitudine
hec sūt dicta. q2 p dextā itelli
git sublimitas diuine mee glie.
p sinistrā vō defectꝰ & puatio
totiꝰ boni. S; nec oues vl edi ī
illa ammirabili glā mea sūt.
ubi nichil corpale & ignatū
vl trāsmutabile ē. s; i silitudib;
& figuris aialiū sepe scribūt
mores hoim. Sic ī oue inocēcia.
ī edo lascivia. ide hō incotines
significat. q̄ ponedꝰ ē ad sinistrā
ubi defcs ē totiꝰ boni. Ergo sa
to. q2 ego d̄s qnq; huanis utor
v̄bis & silitudib; ut habeat p
uulꝰ qd' sugat. et pfti ut pfitio
res fiāt. ut ipleat scriptura. q2
filiꝰ v̄ginis positꝰ ē in cōtradictionē.
ut reuelent ex mltis cordib; co
gitacōes. Itē. cur ego filiꝰ dei ig
norare me dixi horā iudicij tn̄
deo. Scriptū ē. q̄ ihesꝰ pficiebat
etate & sapia. Qd' ē utq; qd' pfi
cit & deficit habet mutabilitē.
deitas vō imutabil ē. Ergo. q2
ego filꝰ dei coetnꝰ pri pficieba.
hoc habui ex huanitate. q2 vō
ignorabā hoc ignorabat huā
nitas mea. Scd'm vō diuitate oīa

sciebā & scio. Nā nulla scit
pr n̄ q̄ ego filiꝰ. Aut nūqd scit
pr q̄ nō ego filiꝰ & sps scs. Ne
quaq̄. S; solus pr cū quo sū e
go filiꝰ & sps scs una substancia
una deitas & voluntas scit horā
illā iudicij. nō āgeli nec aliq̄
creatura. Itē. si sps scs locutꝰ ē
ī euāgelistis. cur tāta dissonā
cia ē int eos. Vnde eo. Scriptū ē.
q̄ sps scs multiplex ē in opib;
suis. q2 multis modis distribu
it dona eccās suis. Ipē qppe ē.
sicut hō habēs staterā ī manu.
concordās & coaptās eam mltis
modis. donec ad stabilitatem
ipm momētū statere puenit.
Quā quidē staterā alio modo
disponit assuetꝰ & dissuetꝰ. alio
mō fortis & ifirmꝰ. Sic eciā sps
scs nūc more staterē ascēdit ī cor
da hoim. nūc itm descēdit. As
cēdit at. qn̄ mēte eleuat p sb
tilitate itellcs. et p deuocione
ai et p iflamacione desiderij
spualis. Descēdit vō. qn̄ mēte
pmittit diuolui difficultatib;
anxiaīn supuacuis. et pbari
tribulacōib;. Ergo sicut staterā
nichil habet ētū n̄ modeēt ī
posita. et adhibeat eciā manꝰ
eā regētis. sic ī sps sci opacōe
moderatio necaria ē et vita
bona simplicitas q; iteriois. & discē
tio opm atq; v̄tutū. Sicut ego
filiꝰ dei visibil ī carne. cū ī diū
sis locis diuisa pdicarē. diuisos
habui imitatores & auditores.
Nā alij seqbāt me ex caritate.

alij ad inueniēdā occasionē et ppt
curiositatē. Quidā ecia de scrip
toribz me erāt subtilioris īgenij.
qdā simpliciores. Ideo ego locutꝰ sū
simplicia vnde simplices erudiebāt.
altiora vnde sapiētes admira
bāt. Quāqz ecia loqbar ī parabol
et obscuris. de qbz alij recipiebāt
occasionē obloquēdi. quāqz repete
bā pus dicta et quāqz augebā vl
minuebā. Ideo nō mirū si hij q
narracionē euāgelioꝝ ordiaue
rūt ꝙ posuerīt diuisa sz tn̄ vera.
Nā quidā eoꝝ posuerūt vbū ad
vbū. quidā sensū vboꝝ nō vba.
qdā scripserūt audita nō visa. alij
piora postius. alij plā de deitate
mea. et vniusqisqz ut sps scs dabāt
eloq illis. Veruptn̄ scire te volo.
ꝙ illi euāgeliste solūmō recipiē
di sūt qs ecclia mea recipit. quia
plures conati sūt scribē. q habue
rūt zelū. sz nō scdm sciām me
ā. Ecce ēī dixi ego sicut lectū ē
hodie Soluite tēplū hoc. et ego re
edificabo illud. Illi aūt q hec audi
ta testificabāt veri fuerūt testes
scdm vbū auditū. sz falsi testes
fuerūt. qr nō attēderūt ad sēsū
vboꝝ meoꝝ. qr illud vbū itellige
dū dixi de corpe meo. Aliter et qn
dixi. ni manducaueritis carnē meā
nō habebitis vitā multi retro
cesserūt. qr nō attēdebāt clausu
lā quā dixi. Vba mea sps et vi
ta sūt. id ē spuale habēt itellcꝫ.
et vtutē. Nec mirū ꝙ errabat.
qr nō seqbat me ex caritate.
Itaqz sps scs more statē ascēd

ī cordibz hoīm. nūc loquēdo corpa
lit nūc spualit. Descēdit vero.
qn cor hoīs idurat ad deū. q hē
sibz et mūdialibz īuoluit et obscu
rat. Tūc ī eodē momēto dixit
iudex religioso qrenti. q sedebat
ī gradu scale. Tu aūt tocies a
me subtilia itrogasti. et ego iā
ppt sponsā meā q astat itroga
te. Cur aīa tua q habet discreti
onē et itellcm̄ bonoꝝ et maloꝝ
magis diligit caduca q̄ celestia.
nec scdm ea q itelligit viuit?
Rndit ille religiosꝰ q s. Nā cōt
racionē ago. et facio sensꝰ carnis
pualē racōi. Et xpc dixit. Ideo
cōsciā tua erit iudex tuus. Dein
dixit xpc ad sposā. Ecce filia.
qntū pualet ī hoīe nō solum
malicia dyaboli. sz et cōsciā dep
uata. Et hoc puenit ex eo ꝙ hō
nō reluctatur sicut debēt. tēpta
cōi sue. Sz nō fecit ita magister
tibi notꝰ. cū ipe qppe descēdit
sps ~~scs~~ tēptās eū in tn̄. ꝙ qi
oēs hēses ecent an eū stātes et
qi loquent vno ore dicētes. Nos
sumꝰ vitas. Sz ipe nō credidit
sensibz suis nec sensit sup se. iō
lib'atꝰ ē et factꝰ ē sciēs ab ī pnci
pio usqz ad alpha et o. sicut sibi
pmissū fuit. Itē cur tāto tpe
distuli icarnari. rndeo. Vere ne
cessaria fuit icarnatio mea p
quā soluta ē maledictio et oīa
repata sūt ī cel' et ī terris. Sz tn̄
ncitaviū fuit ut hō pus erudiet
lege nali. dein lege scpta. Na
p legē nalē appuit qnta et qlis

fuit dilcõ hoīs. P lege scriptā īcel
lexit īfirmitatē suā ⁊ miseriā. ⁊
tūc cepit requirē medicinā. Ergo
iusti fuit ut tūc veiꝫ medicꝰ
qn aggrauata fuit īfirmitas. et
ubi habūdauit morbꝫ suꝑhabū
dauꝫ medicīa. Verūptn̄ ⁊ ī lege
nāli ⁊ ī lege scriptā mlˀti fuerūt
iusti et mlˀti hēbat spm̄ scm̄ ⁊
ꝑdixert mlˀta et erudiebāt ali
os ad oīa honesta. ⁊ expectabāt
me saluatorē. Isti appropiqbāt
mīe mee nō supplicio sēpitno.
Itē cū aīa hoīs melior sit mūdo.
cur nō mittūtˀ ꝑdicatores ubiqꝫ
⁊ semꝑ. rñdeo. Ve aīa nobilior
et dignior ē. qꝛ spūalˀ ⁊ eqlis a
ngelis. et ad etnū gaudiū creata
ē. Nobilior vō ē oībꝫ creaturis.
ideo p̄ oībꝫ nobilius viuē debet.
qꝛ rōne p̄ alijs ditata ē. Si vō
hō abutitˀ rōne ⁊ diuinis donis
meis. qd mirū ē. si ego hoc pu
nio tpe iusticie. qd tpe mīe est
omissū. Ideo ergo si nō mittūtˀ
ubiqꝫ ⁊ semꝑ ꝑdicatores. qꝛ ego
deus ꝓuides duriciā cordiū mlˀ
toꝝ pro laboribꝫ electoꝝ meoꝝ.
ne ī vacuū ꝯbuletˀ. Et qꝛ mlˀti
ex īdustria ⁊ cta sciā peccātes
deliberāt magis ꝑseuāre ī pctīs
q̄ʒ vīti. ideo nō sūt digni audie
ntias salutis. Sꝫ o aīe iā fini
ā tecū visionē cogitacionū tu
arū. ⁊ tu fimes vitā. Iā expe
riens qd tibi ꝓfuert eloqntia
tua vbosa ⁊ fauor hūanꝰ. O
q̄ʒ felix fores. si attēdisses ꝓfes
sionē ⁊ votū tuū. Itē dicit spus

ad sponsā. Filia iste q̄ irata ⁊ ta
lia ꝯsisse videbatˀ adhuc viuit
corpe. Sꝫ nō ad diē vnū māsurꝰ
ē viuꝰ. Cuiꝰ affcōnes ⁊ cogita
cōes cordis ꝯnsc sūt tibi ꝑ similitu
dines. nō sibi ī maiꝰ obꝓbriū.
Sꝫ ī salutē aīaꝝ alioꝝ. Sꝫ certe
iā cū affcionibꝫ ⁊ cogitacoibꝫ.
finietˀ spes ⁊ vita eiꝰ. Reue
latio. xiij. ī libro qstionū. In q̄ xp̄c
loqꝰ spōse sue btē brigide dicit ei
q̄ nō debꝫ tbari ex eo q̄ nō statī
facit iusticiā suꝑ hoīem mgnū
pctōrē. qꝛ ipe sniaꝫ differt ut
sua iusticia ī illa fienda alijs ma
nifestet. Dicit eciā q̄ vba sua di
uina ī libro celestiū reuelationū
ꝯtēta ꝑius debet cresc̄e ⁊ usqꝫ ad
plenā maturitatē fructificare.
⁊ postea ꝓducē effcm̄ suū tōtum
tē ī mūdo. Que qde vba sūt sic
oleū ī lāpade. id ē ī aīa vtuosa.
qbꝫ ipa īpinguatˀ. ⁊ supueniente
spū sco eā ardē ⁊ splēdore mi
rabili lucē faciat. Subiugit eciā
q̄ dcā vba reuelationū ꝑius as
cēdet ⁊ fructificabūt alibi q̄ʒ in
regno suecie ubi eidē spōse re
uelata diuinitꝰ fuerūt.

Filiꝰ loqtˀ. Cur tbaris q
illū tā paciēt suppor
to. Nescis qꝛ ꝯsue ē etnaliter ar
dē. Et ideo usqꝫ ad ultīm punctū
suffero eū. ut ī eo iusticia mea
alijs maīfestetˀ. Itaqꝫ ubicūqꝫ co
lores seīnati sūt. si ante tepꝰ su
ū sucidātˀ. nō ita bene valent
rei colorāde. sicut si sucidātˀ tpe
debito. Sic vba mea q̄ cū iusticia

et misēdia maifestāda sūt. et usq̃
ad plenitudinē maturitatis fruc
tificare debet et crescē. et tūc reicai
apponet̄ magis ꝯueniet et v̄tutē
in eā ꝯuenient colorabūt. Cete
rū tbaris ꝙ ille de v̄bis meis dif
fidit n̄ signa euidētiora osten
datur? Nūqd tu genuisti eū. aut
nosti īteriora ei⁹ sicut ego? Ipē
utiq̃ ē q̃si lāpas ardēs et lucens
cui īposita pīguedie mox ap
piquat̄ lignū ei firmit̄ īherēs. Sic
ipē lāpas ē v̄tutū. lāpas apta
ad recipiēdū grām meā diuinā.
Huic mox ut īfundet̄ v̄ba me
a liquescet pfectius. et descēdet
ad inferiora cordis. Et qd mirū
si pīguedo liqscit qn̄ ignis ardet
ī lāpade. q̄ pīguedinē liqfacit
et lāpadē facit ardē? Iste ignis
ignis. sp̄s meus ē. q̄ ē et loquit̄
in te. et ipē idē sp̄s ē et loqt̄ eciā
ī eo. ꝗ̄ occultiori modo et sibi
utiliori. Hic ignis īcendit lāpa
dē cordis ei⁹ ad laborādū ī hōre
meo. et accēdit aīam ad recipi
endū diuinā grē et v̄boꝝ me
orū. a q̄bꝫ aīa dulcē recipit et
pleni⁹ īpinguat qn̄ ad opa per
uenit. Ideo nō tīeas. s; stabilit̄ p
siste ī fide. Si v̄ba mea venirēt de
sp̄u tuo. ā de sp̄u mūdi hui⁹. merito
tibi eēt formidādū. Sz q: sūt de sp̄u
meo que habuerūt pphē scī. ideo nō
ē tibi timēdū s; gaudēdū. n̄ forte
pl⁹ p̄mereris de vano noīe mūdi.
q̄ de p̄cioē v̄boꝝ meoꝝ dīnoꝝ.
Audi p̄terea q̄ dico. Regnū istud cū
pcō magno et diu īpunito ꝯmixtū

ē. ideo v̄ba mea adhuc hic ascendē
et fructificare nō p̄nt. sicut tibi de
clarabo nūc p similitudinē loquēdo.
Si nucleus plātat⁹ eēt in tra. sup
quē aliqd ponderosū positū eēt. ppt
qd nō posset ascendē. Cum aūt nucle
us existēs bone et recēns nō ē. cū a
supiori podē dep̄mēte nō habet
ascēsū. tūc īquirit circa trā ascēsū
sūi ea pte ubi min⁹ podosū ē.
ubi sic stabilit̄ et pfūde īfigit ra
dices. ꝙ nō solū facit fructū pul
chrum. ymo eciā trūco fortit̄ cres
cente ānichilat oē īpediēs ascē
sū. et extēdit sup illud qd ē pode
rosū. Sic nucleus ille significat v̄ba
mea. q̄ exigētibꝫ pc̄cis tum i regno isto
nūc ꝯueniēt ascensū habē nō pos
sent. p̄ius alibi ascēdet et pficiet.
Donec duricia tre hui⁹ regni de
crescēte mīa apiat. Deus pr̄
loqt̄ bt̄e brigide subtilit̄. īforms
eā de v̄tute illoꝝ qn̄qz locoꝝ sa
croꝝ q̄ sūt ī ihrlm et bethleē.
et de grā quā recipiūt pegrini
visitātes loca illa cū hūilitate de
uota et vera caritate dicēs. ꝙ ī
dictis locis fuit vas clausū et nō
clausū. nascebat̄ leo q̄ videbat̄
et nō videbat̄. fuit agn⁹ tons⁹
et nō tons⁹. ponebat̄ serpēs
q̄ iacuit et nō iacuit. ubi eciā
fuit aq̄la q̄ volauit et nō vola
uit. Expōit oīa ista ī figura.

Deus pater loqt̄. Quidā
dn̄s fuit. cui dixit seru⁹
suus. Ecce nouale tuū
excultū ē. et radices extirpate st̄.
Nū ergo semīandū ē triticum?

Cui dns. Licet inqt radices extir
pate videant'. tn adhuc inceteratt
trica + stipites delitti sut. ido exp'
ta paciet' tep9 sernadi. Cui ind'
serui9. Qd m faciedu e int' tpa
veris + messis? Cui dns. Ego inqt
scio qnqz loca. ois q ad illa loca
accesserit. habebit qntuplicem
fructu. si tn mud9 venit. vacuus
a supbia + servies caritate. In p'
mo loco fuit vas clausu + non
clausu. vas parvu + no parvu.
vas luiosu + no luiosu. vas va
cuu + no vacuu. vas mudu +
no mudu. In scdo loco nascеba
t' leo. q videbat' + non videbat'. qui
audiebat' + no audiebat'. q tan
gebat' + no tangebat'. q agnos
cebat' + icognit9 fuit. q teneba
t' + no tenebat'. In tcio loco fuit
agn9 tosus + no tons9. vulnat9
et no vulnat9. clamas + non
clamas. paciens + no paciens.
molles + no molles. In quarto
loco ponebat' serpes. q iacuit
+ no iacuit. movebat' + non
movebat'. audiuit + no audiu'.
vidit + no vidit. sentiebat + no
sentiebat. In qnto loco fuit aq
la. q volauit + no volauit. que
venit i locu ubi nuqa recessit. q
replevit + no replevit. q inonaba
t' + no inonebat'. q gaudebat
et no gaudebat. q honorabat'
et no honorabat'. ¶ Expositio
pdictor et declaratio i figura.

P ater loqt'. Vas illud de
quo dixi tibi maria fi
lia yoachym. mater hu
manitatis xpi fuit. Ipa eni fuit vas
clausu + no clausu. Clausu dy
abolo. + no deo. Na sicut torres
cupies igredi vas oppositu sibi
et no vales inqrit alios exit9
et igress9. sic dyabol9 qi torrens
vicior cupiebat totis adinventi
oibz suis appropinquare cordi ma
rie. Sz nuqa ad aliqd opq qntu
cuqz minimu valuit iclinare a
nimu ei9. qz clausu erat ctra
temptacoes ei9. Na torres sps
mei ifluxerat cor ei9. et ex spu
ali gra repleuit ea. Scdo fuit
maria mr filij mei vas pvu +
no pvu. Pvu et modicu i hu
militatis sue ctemptu. magnu et
no vacuu i caritate divinitatis
mee. Tercio fuit maria vas va
cuu et no vacuu. Vacuu ab
oi voluptate + pcto. no vacu
u sz plenu celesti dulcedie i oi
bonitate. Quarto fuit maria
vas luinosu et no luinosum.
Luinosu. qz ois aia pulchra a
me creata e. sz aia marie cre
uit ad oem pfcione luinis. in
tm qd filius meus fixit se i aia
ei9. ex cui9 pulchritudie gaude
bat celu + tra. Sz vas istud no
luinosu fuit apud hoies. qz mu
di hoies + divicias ctepnebat.
Qnto fuit maria vas mudu
et no mudu. Mudu qz tota pul
chra. et nulla imudicia no inveni
ebat' in ea. ubi cuspis acus ifi
geret'. Sz no mudu fuit. qz de ra
dice ade pcessit. + de pctoribz
nata e. licz sine pcto ccepta.

ut filius meus de ea nasceretur sine
peccato Ergo quod ad locum istum scilicet
ubi maria nata et educata fu
erit venerit non solum mundabitur
sed etiam erit in honorem meum Secundus
locus est bethleem ubi filius meus
locus est bethleem ubi filius meus
tamquam leo natus est quod videbatur et
tenebatur secundum humanitatem secundum di
vinitatem invisibilis et incognitus fuit
Tercius locus est calvarie ubi filius
meus tamquam agnus innocens vulneratus
et mortuus est secundum humanitatem sed
secundum divinitatem impassibilis et immor
talis erat Quartus locus fuit ortus se
pulchri filii mei in quo quasi serpens
contemptibilis ponebatur et iacuit hu
manitas eius sed secundum divinitatem ubique
erat Quintus locus erat mons oliue
ti de quo filius meus quasi aquila e
volavit secundum humanitatem in celum
ubi secundum divinitatem semper erat Omnia
innovabat et quievit secundum humanita
tem tamen secundum divinitatem semper quietus et
idem erat Ergo quod ad ista loca
venerit mundus tamen bonus et perfectus vo
luntate habebit videre et gustare
quod dulcis et suavis sum ego deus
Itaque tamen venies ad ista loca os
tendam tibi plura

Explicit liber quintus celestis
visionum revelatarum a christo spon
se sue beate birgitte principisse
nericie de regno suecie deo gratias